

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 34 Sayı: 407 ARALIK 1993

(KDV DAHİL) 15.000 TL YURTDIŞI: 8 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Eral KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkma
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: VARLIĞIN ÖLÜMDEN SONRAKİ DURUMU	2
● BİR AKIŞ: ULU KAPI	6
● REALİTENİN YENİLENMESİ	7
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	9
● İNANMAK YA DA İNANMAMAK	10
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	11
● HİÇ BİR PEYGAMBER ALLAHİ GÖRMEMİŞTİR	12
● BİLİMİN ZİHNE YAKLAŞIMI	13
● BOYUT BİLGİLERİ	14
● KRİTİK ZAMAN VE SON SEÇİMLER	16
● RUH VE KÂİNAT	17
● BİLGİ VE TATBİKAT	20
● YENİ ÇAĞIN TESİRLERİ	23
● DOĞRU YOLDA MIYIZ?	24
● BİZLER KOZMİK BÜTÜNLÜĞÜN RUHSAL HÜCRELERİYİZ	28
● ÇEVRE TASARIMINDA SİNERJETİK YÖNTEMLER	30
● ŞU "İÇGÜDÜ" DEDİĞİMİZ BÜYÜK SIR	32
● İHTİYAÇLAR VE İSTEKLER	33
● BİLİMİN KARŞISINDA DİN	35
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	36
● KOLEKTİF AURA VE RİMİN İNSANLIĞI KONTROLÜ	37
● KENDİNE İNAN KENDİNE GÜVEN	41
● MİA DERNEĞİ TV KANALIYLA DA HİZMET VERİYOR: TV'DE RUHSAL SÖYLEŞİLER	43
● RUHSAL AKTÜALİTE: RESİMLERİYLE ŞİFA DAĞITIYOR	45
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	45
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: EVRENSEL ŞUUR	47
● KONFERANSLARIMIZ	47
● KİTAPLAR ARASINDA: UZAYLI DOSTLARIM	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayım Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. 252 61 25 - 249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayırımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havaale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 180.000 TL. (Öğrenciler: 150.000TL.), Yurtdışı: 96 DM.

Posta Çekli No: 168305

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Her ay sizlere doğrudan hitap etmenin heyecanını hiç yitirmeden, ruhsal bir söyleşi çerçevesi içinde kalmaya gayret ederek, Yukarı Âlemin Liderliği'nin küçücük bir hizmetkârı olan Derneğin üzerinde bulunan vazifelerinin aksamadan yerine getirilmesini sağlamaya çalışıyoruz.

Adı ne konmuş olursa olsun, temel bir ihtiyacın konusu olarak kurulan Derneğin aslî vazifeleri arasında en önemli olanı Yüce Bilgi Işığını insanlığa taşımak, yansıtmaktır. Bu aşamaya gelinceye kadar Bilgi Işığının yansıtacağı zemini hazırlamak, tıpkı çok büyük bir hava aracının toprağa konmasını kolaylaştıracak zemin düzenlemesini önceden yaparcasına, çok zaman ve güç isteyen, emek ve sabır, tam özveri ve cesaret isteyen, bilgiyle inancın en üst seviyede işbirliği içinde bulunmasını gerektiren zihin düzeyine muhtaç bir işlemdir.

İşte Lider Plânların mütevazî bir hizmetkârı olarak Dernek bu "**zemin oluşturma**" işlemini kurulduğundan beri yerine getirmeye gayret etmiş ve şimdilerde zemindeki çürük bölgeleri, yerleşmemiş, oynak, riskli bölgeleri temizlemek ve kuvvetlendirmekle yoğun bir şekilde meşgul bulunmaktadır. Bu işlemler Derneğin aslî faaliyetleri içinde kendiliğinden oluşmakta, görünürde olanla onun arkasında saklanan hedefin birbirine karıştığı da gözden kaçmayacak kadar sık vuku bulmaktadır.

Her yapılan faaliyetin bir görünen yanı, bir de görünmeyen yanı vardır. Bu bir enkarnasyon sorunudur. Amaç ve hedefler hangi saf hâlden sıyrılarak iekâmül ortamlarının ihtiyacına göre başka bir şekle bürünüyorlar? Görünüşe aldanmamak gereklidir. Sembolik bir ifade dili kullanan Semavî Plânlar, bütün stratejilerini sembolik şekillere bağlayarak ifade etmektedirler. Sadece şekilsel semboller değil, isim-sıfat gibi daha soyut kavramları da kullanarak uzun süre ihtiyaçlara cevap verebilme imkânı yaratmışlardır.

Dernek de bir semboldür. Simgelediği husus Yüce Bilgi Işığına zemin hazırlayıcılığıdır. Eğer iyi araştırılırsa, Derneğin yaptığı işlemin bir benzerini yapan başka bir Dernek bulamazsınız. On'larca yıl sabırla bilgi aldı ve bunları zemine yaydı. Bu bilgilerden istifade edebilenler tomurcuklanarak bilgi yayma işlevini sürdürdüler. Kolay değil elbette, birçok yozlaştırıcı etkiler ve alanların arasından geçip gelmek oldukça ıstıraba ve kuvvet kaybına sebep olmaktadır.

Dernek tüzüğünde yazılı koşullarla sınırlı bir görüntü arz edebilir. Bu görüntü Derneğin kabuktaki realitesini ifade eder. Çekirdek realite ise kişilerle ve eşyanın nitelikleriyle bağlı olmayan, çok süptil etkilerle inşa edilmiş, her an etki alanını tazeliye tazeliye genişleten, hiç durmadan mental düzeyde yayın yapan bir realitedir. Bir fanus gibi koruyuculuğunu sürdürmektedir. Bu muhafazanun dışında kalanlar için daima bir şaşkınlık ve yalpalama mukadderdir.

Dernek kendi misyonuyla alâkalı olarak hiçbir zaman tökezlemedi, sendelemedi; dosdoğru yolunda ilerledi. Ona aykırı bir konumdan bakanlar için yanlış algılamalar olabilir. Bu bir anlayış ve kapasite meselesidir.

Kısaca bir enerji toplama ve dağıtma merkezi olarak Metapsişik Derneğin misyonu giderek belirgin hâle gelmekte ve o oranda sorumluluk ağırlığı artmaktadır.

Gözünüzü bizden ayırmayın!...

Selâm ve Sevgiler

VARLIĞIN ÖLÜMDEN SONRAKİ DURUMU

Varlık, ölümü takiben, çeşitli vesilelerle oluşturulan noktalardan geçtikten sonra hangi hâlleri yaşamaktadır? Buna ait birçok bilgi yüzyıllardır insanlara verilmiş olabilir. Ancak onlar buldukları zaman ve mekânın şartlarına uyan bir tarzda ifade edilmişlerdir. Bu şartlar değiştiğinde, yani varlığın anlayış ve kavrama düzeyi değiştiğinde burada yapılan tasvirler ve anlatım şekilleri de değişmiştir.

HER BİLGİ KENDİSİNDEN SONRAKİNE TEMEL OLUŞTURUR

Eski Mısır'da oldukça sağlam bir şekilde yapılan tasvirler çok daha sonra değiştirilmiştir. Örneğin, Tibet'in Ölüler Kitabı'nda ulaşılabilecek yerler hakkındaki tasvirler çok farklıdır. Çünkü zaman ve mekân şartları değişmiş, varlıkların anlayış seviyeleri farklılaşmıştır. Onlara göre kavramlar ve açıklamalar getirmek zorunluluğu doğmuştur.

O dönemin çok önemli bilgiler veren yazıları, Arî İrkin Hindistan'ı istilâ etmesinden sonra oradaki Hint bilgileriyle karşılaştıktan sonra ortaya çıkmıştır. Hinduizmde yapılmış tasvirlerin bir bölümünün, Batılıların Mezopotamya'da yaptığı araştırmalar sonucunda, Elam, Kalde, Asur ve Babil kayıtlarında tekrarlandığını görüyoruz.

Babil'de 350 yıl kadar sürgünde bulunan İsrailoğulları ister istemez bu büyük Babil kültürünün etkisi altında kalmıştır. Bu nedenle kendi kitaplarına, oradan elde etmiş oldukları bilgileri kaydetmek durumunda kalmışlardır. Bugün Tevrat'ta öbür dünyaya veya öbür dünyaya geçiş sırasında oluşacak birtakım belirtilerle ilgili bilgiler varsa, çok eski geleneğe dayalı olarak oluşturulmuş bilgilerin tekrarı hâlinindedir.

Yeryüzündeki hiçbir bilgi kendinden önceki bilgilerden etkilenmeden kendisini ayakta tutmaz. Herbir bilgi diğer bilgiden yeni bir kan almak zorundadır. Ve ona ekleyeceği herhangi bir şeyi varsa, o da, içinde bulunduğu zaman ve mekândaki varlıkların ihtiyaç ve durumlarına uygun olarak yapılır, yapılmıştır. Bu kaçınılmaz bir süreçtir. Örneğin Kuran'da, öteâlemin geçiş noktaları hakkında ortaya konan bazı benzetmeler vardır. Bunların birçoğu, kelimeleri değiştirilmiş vaziyette Tibet'in Ölüler Kitabı'ndaki akışlarla çok bağlantılıdır. Kuran, çevresindeki varlıkların geleneklerine saygı göstererek bazı değişikliklerle aynı şeyleri belirtmiştir. Hatta bazı geleneklerde, dinsel hikâyelerde bile eski Mısır hikâyelerinin aynısını bulmak mümkündür. Çünkü bunlar değişmeyecek olan gerçekleri ifade etmektedir. Aynı gerçekler, zaman zaman çeşitli yönlerden, ihtiyaçlara göre gözlemlenmiştir. Ve her birinin diğerinden etkilenmesi asla kusur değildir.

Muhammed Peygamber tek Tanrı inancını

ifade ederken, İbrahim'den bu yana gelen bir inancı mı taklit ediyordu? Hayır. O sadece bir gerçeği ortaya koyuyordu. Kim söylesse söylesin, hakikat hakikattir.

BEDENLENMELER RASTGELE DEĞİLDİR

Biz enkarnel oluruz, bir bedeni kendi etkimiz altında tutarız. Ruh varlığının, etki altında bulundurma gücü onun en büyük gücüdür. Kendisinin dışındaki her şeyi kendisine bağlayabilecek güce sahiptir. Dolayısıyla bir bedeni kendi hükmü altına alabilir. Bu hüküm altına alması meselesi, enkarnasyon meselesidir. Elbette bunu da bir ihtiyaç için yapar. Bu ihtiyaç ise doğrudan doğruya maddenin tanınması, öğrenilmesi, maddenin cazip noktaları karşısında varlıkta birtakım dirençlerin oluşmasıdır. Yani kendisinden daha baskın çıkacak olan bir başka gücü yönlendirebilmeyi varlık ancak onunla birarada kalarak öğrenebilir.

Enkarnasyonlar, çok muazzam bir hesap işi olmak üzere, maksatlı olarak meydana getirilir. Ha deyince doğulmaz. Bir kuyuya kova bırakılır su çekilmeye benzemez. Bir bedene bağlanabilmek ve o beden aracılığıyla maddenin hükümlerliğini, ruhun hükümlerine dönüşürebilme çabası içinde kalabilmek çok zordur. Çok varlık enkarnel olur ama bunların içinden çok azı ancak başarılı olur. Ve bu yüzden, başarısızlığın ortadan kaldırılabilmesi için tekrardan doğuş imkânları sağlanır.

Her varlık için sonsuz imkân vardır. Deneyimden, bilinmeden hiçbir şey öğrenilmez. Teorik öğrenme doğaya uygun değildir. Daima bir pratiğe, bir uygulamaya dayalıdır öğrenme. Bu yüzden varlık, maddeye hâkim olmayı öğrenebilmesi için büyük uygulamalar yapar. Bu uygulamalar çok karmaşık ve büyük sistemler hâlinindedir ve bütün sistemler birbirleriyle sorumluluk hâlinde yaşarlar. Birbirlerine bağlıdırlar ve her hareket diğer bir hareketin hem sebebinin hem sonucunu meydana getirdiği için herkes her şeyden sorumludur.

BİREYLER SORUMLULUKTAN KAÇAMAZ

"Bu benim değil, başkalarının sorumluluğudur." ifadesi kadar bencilce, insanları durağanlığa sürükleyen başka bir ifade yoktur. Bu ifade dejenerasyonun göstergesidir. İnsanlar, sorumluluk duygusunu kendi kendilerine kaldırarak

yozaşmaya başlamıştır.

İnsanlar acaba hangi sorumluluktan kurtulmaya çalışıyor? Günah sorumluluğundan mı, kendisine gelecek olan maddî hazların kesilmesi tehlikesinden mi, ya da birtakım maddî ıstırapların kendisini çevrelemesinden mi? Elbette buradaki maddî ıstırap, vicdanımızın sızlaması, insanlık adına içimizden gözyaşı dökmemiz de olabilir. Bundan bile kaçmakta olan bir insanlık için "yozaşmış" ifadesinden başka bir ifade kullanılamaz.

Ancak koyunlar kendi bacaklarından asılır. Çünkü onlar idraksiz, duygusuz, zeki olmayan, sebep ve sonuç yasalarına göre en yüce sebepten mahrum olarak yaşayan varlıklar tarzındadır. Dolayısıyla onlar tek başlarına varlıklardır. Yani bilerek ve isteyerek herhangi bir organizasyon, bir plân içinde bulunamazlar. Onları ancak, onların üstünde olan varlıklar bir plân içine alıp şekillendirebilir.

Bugün açıkça görülüyor ki, insanlık, elinde bulunan ve ilâhî şekillendirmelerle oluşturulmuş bazı gerçeklerin, şu anda var olan gerçekleri onun istediği tarzda ve açıda aydınlatmadığının farkındadır. Ona kolaylık sağlamamakta, gidişine hız verememektedir. Ve büyük bir arayış içine girmiştir. Yani âdeta yeniden bir din yapılması istenmektedir.

Batı'nın bugün çok çeşitli mezhepler hâlinde ortaya çıkan arayışları var. Bundan en çok yararlananlar da Doğu ulusları olmuştur. Hinduizmin ve İslâmiyetin Batı dünyasına çıkartma yapması, içinde buldukları realitenin artık onları tatmin etmiyorlarından ileri gelmektedir. Yogayla, meditasyonla, şakralarla yeni bir tatmin edici nokta arıyorlar. Uygarlığı çok gelişmiş olan Batı neden böyle bir ihtiyaç içine girmiştir? Çünkü bizim uygar ya da gelişmişlik kavramlarımız gerçeği yansıtmamaktadır.

ÖLÜMÜN İLK AŞAMALARI

Bedeninden ayrılıp ruhsal dünyanın ilk aşamasında bulunan varlıkların onayladıkları olgular şunlardır:

Bedeninden ayrılmış olan varlık, kendisini insanî şekilde görmeye devam eder. Uzun bir süre bir bedene konsantre olan bir varlığın tahayyül melekesi birdenbire değişmez. Orada büyük bir şartlandırma meydana gelmiştir; her ne olursa olsun. Aynen rüyalarda olduğu gibi. İnsan, rüyasında kendisini kendisi gibi görür. Ayşe kendisini Fatma ya da Mehmet gibi görmez. Ayşe,

Ayşe'dir. Bunun kaldırılması mümkün değildir.

Yapmış olduğumuz bazı metafizik deneylerde telkine açık çok hassas kişiler kullanılmasına ve çok derin transa geçmiş, her türlü telkine açık olmalarına rağmen böyle bir şey yapılamamıştır. Kendi cinsiyetleri dışında başka bir cinsiyeti kesinlikle kabul etmemişlerdir.

Yani varlık, enkarne olurken kendisini nasıl benimsemişse, hangi hâl içinde bulunacağına inanmışsa aynen onu sürdürmektedir. Fizik bedenini terk eden varlık, kendisini fizik dışında ya da nurlar içinde, kanatlı olarak görmez. Aynen neyse onu görür çünkü o imaj onda yerleşmiştir. O imaj kendi yarattığı imajdır. Ve onu aynen fizik bedene yaptırmıştır. Ve fizik beden ruhun istediği şekildedir. Bu nedenle herkes kendi durumundan memnun olmak zorundadır.

Ne düşünürsek o olur. Burada da, öteâlemde de tahayyülümüz bizim her şeyimizdir.

Varlıklar ölmüş olduklarını bazen çok uzun bir süre fark edemez. Çünkü kendisini insan prototipi içinde görmeye devam etmektedir. Ve bu nedenle bedeninden ayrılmış olduğunu bilmez. Olduğu gibi fiziksel özellikleriyle tasvir eder kendisini; boyu, elbiseleri, çehresi, ayakkabıları vs. Teşevvüş anındaki ifadeleridir bunlar.

Canın tesliminden hemen önce dünya hayatındaki tüm olaylar sentetik bir hatırlama ve genelleşmiş rüyeler hâlinde gözler önünden geçer. Bir anda bütün hayatın film şeridi gibi gözler önünden geçmesi, klinik vakalarda çok rastlanan bir olaydır. Birkaç saniye içinde 60-70 yıllık hayat dramı seyredilir. Bir zaman rulosunun gerisin geriye sarılışına benzemektedir bu. Bu olgu sadece ölüm anında değil, bayılmalarda da olmaktadır. Hatta o sırada, hatırlamadığı veya yanlış bildiği şeylerle de karşılaşır. Bunun tedavi edici bir özelliği de vardır. Zihninde yanlış kalan bir anı, onda psikonevrotik bir durum meydana getirmiştir ve bir türlü kurtulamaz. Çünkü sebep belli değildir. Ama o bayılma ve geçici ölme gibi şoklarda olayların gerçeği ile karşılaşır. Ve meselâ, kendini suçlu görme gibi bir durumdan kurtulabilir.

SPATYOMUN ALIŞMA DÖNEMLERİ

Ölmüş olanlar, daha önce bedenini terk etmiş olan aile bireyleri ve dostları tarafından karşılanırlar. Dikkat edilirse dünyadaki örf ve âdetler bir bakıma orada da geçerlidir. Herhangi bir yere gittiğimiz zaman, normal olarak bizi yakın arkadaşlar ve akrabalar karşılar. En azından böyle bir

şey bekleriz ve olmuştur da.

Bu sempati kuralına bağlı olarak gerçekleşir. Çünkü aile bireyleri ve dostları demek aynı plâna bağlı varlıklar demektir. Hiç kimse birbiriyle boşu boşuna ana oğul, baba kız, akraba olmaz. Evlilikler de öyledir. Evlilikler rastgele olmaz. Bütün dostluklar, ailevi bağlar belli bir plân ve organizasyon içinde meydana getirilir.

Yani ölmüş varlık, kendisine en sempatik gelen varlıklar tarafından karşılanır. Bu bir titreşim, anlayış ortaklığı meselesidir. Kendilerinden bir şeyler alabildiğimiz, kendilerine bir şeyler verebildiğimiz insanları ararız. Onlar bizim gerçek dostumuzdur. Evliliklerin temelinde de bu yatar. Eşler birbirinden bir şey alıp veremiyorsa, sadece maddî bir anlaşmaya dayandırılmışsa, o bitişe doğru bir gidiştir. Almayı düşünmenin yanında vermeyi de düşünmek gerekir.

Bu alışveriş dengesini canlı tutabilen varlıklar, bağlı oldukları ortak plânın çok iyi birer üyesi olmak üzere fevkalade iyi bir hayat sürebilir. Dünyanın ağır şartlarını karşılıklı omuzlayarak götürürler. Sıkıntıları daha az olur ve o sıkıntıyı daha göreceli bir değere indirirler. Önemli olan da budur.

Karşılayan varlıklar tampon vazifesi görürler. Anî bir şekilde spatyomun yüksek titreşimli bölgelerinde varlığını korumak zordur. Varlık olarak derin bir şaşkınlığa düşebilir. Çok ağır şuur kayıpları olabilir. Adaptasyon zorluğu çekilir. İşte ölmüş varlığı daha çabuk adapte edebilmek için, başka varlıklar, akraba ve aile bireyleri kisvesine bürünebilir. Varlığın oradaki yalnızlığını paylaşırlar, korkusunu giderirler, teselli ederler. Gelebilecek yoğun etkiye karşı araya girip onu hafifletirler. Yoksa o varlığı savurur atar o atmosfer. Varlığın liyakatine göre şiddetli etkiler yumuşatılır. Yani sebep-sonuç yasası orada da geçerlidir. Evrendeki her şeyin, üzerine dayandırıldığı bir yasadır bu.

PASİF DÖNEMDEKİ VARLIK

Hemen hemen bütün varlıklar, ruhsal dünyada az çok onarıcı bir uyku devresine girer. Oraya geçişin, bedenden ayrılışın verdiği büyük bir yorgunluk ve bitkinlik vardır. Ama diyebilirsiniz ki, "Bunlar hep maddeye bağlı işler. Yani yorgunluk fiziksel bir özelliktir. Ancak varlık bedenini terk etmişse, bu nasıl olur?"

Buradaki uyku ve onarıcılık ifadeleri benzetmedir. Bu durum varlığını kendi mensup olduğu

aile plânıyla, gerçek vataniyle olan bağlantısının devam etme süresidir. Yani pasif bir devre geçirmektedir. Orada henüz hiçbir şey başlamamıştır. İç hesaplaşma, kendini etraftan soyutlama başlamamıştır. Varlık ancak kendisini soyutladığı zaman bir hesaplaşma dönemine girer. Herhangi bir konsantrasyonu yoktur; ne yapmak gerekir, burası neresi diye de soramaz. O anda şuursuzluk karanlığı içindedir. Şuurlandıkça aydınlanır her şeyi. "Ben kimim?" diye sordukça aydınlanma başlar.

Bu onarıcı, yani pasif süreci her varlık geçirir. Orada hiç kimsenin ayrıcalığı yoktur. Vibrasyonların değiştiği andır. Kapasite değişiminden dolayı her varlık bir pasifliğe girer. Varlık ne derecede uyanık kalmışsa, kendi kimliğini ne kadar çok tanıyabilmişse onarıcı uyku dediğimiz dönem de o kadar kısa olur. Çünkü o dönemin amacı, varlığın kendi kendisini tanımasıdır. Bu meydana geldikten sonra iş biter.

KENDİ KENDİNE HESAPLAŞMA

Her varlık hangi manevî ortam ihtiyacı içinde bulunuyorsa, onun oluşturduğu bir yaratma, yani imajinasyon gücü vardır. Bugün kendilerini yeryüzünde, Allah'ın sağ kolu, O'nun yol göstericisi olarak kabul eden binlerce insan var her dinden. Gerçekten de bu kişiler bedenlerinden ayrılıp ruhsal dünyaya geçerlerse, kendilerini ışıklı ve spiritüel bir ortamda bulabilirler. Çünkü bunlar onların kendi yarattıkları bir âlemdir. Kendi şuuraltılarında bunlar mevcuttur.

Bazı varlıklar da vicdanî kararları yüzünden, vicdanlarının kendi üzerlerine yaptığı haklı baskıdan dolayı kendilerini suçlu sayarlar. Tıpkı ilk günah diye bir kavrama inanan Hristiyanlar gibi. Hiçbir şey bilmeyen varlığın günahı mı olur? Günah temelde hakikate uymayan hareketler demektir. Hakikati herkes bilir mi? Ne öğretilmişse onu bilir. O hâlde herkes bilgisi kadar sorumludur. Bu nedenle aynı konu üzerinde çok çeşitli günahlar vardır. Birisinin günahı ile başkasının günahı aynı değildir, aynı zeminde aynı iş üzerinde olsalar bile. Çünkü ikisinin de bildiği şeyler farklıdır. Kiminki esas alınacaktır?

Yukarıdaki halet içinde bulunan varlığın, kendisini gayet sıkıntılı ve karanlık bir ortamda bulması normaldir. Çünkü bütün hayatı böyle geçmiştir. Kendini kendi içindeki bir zindana ka-

patmış, "Sen suçlusun çünkü günah işledin." empozisyonu altında yaşamıştır. Bu sıkıntılı ve karanlık ortamı bizzat kendisi oluşturmuştur. Ahlâkî ve moral olarak yozlaşmışsa, bunu çevresindeki insanlardan saklayabilmiştir. Ancak kendi kendine kaldığı zaman saklayamaz; derhal suyun yüzüne çıkar. Bu yüzden insanların biraz daha sağlıklı kalabilmesi için, Hristiyanlıkta günahlardan arınma olgusu vardır. İslâmiyette ise tövbe olayı vardır.

YARATICI İMAJİNASYON

Ruhsal varlık, spiritüel ortamda, dünyadaki manevî havası kuvvetli yerlere benzeyen gerçek, özlü ve objektif yeni bir dünyayla karşılaşır. Böyle bir ortamı meydana getiren de, oradaki varlıkların kendi tahayyülleridir. Oradaki varlıkların plânlanmış bir tahayyül mekanizmasıdır. Daha önce oraya geçip gitmiş kudretli varlıkların, işbirliği hâlinde oluşturdukları bir organizasyondur. Varlık o tesirin içine girdiği zaman korunuyor. Bu, ruhun yaratıcı imajinasyonunun bir özelliğidir.

Yaratıcı imajinasyon konusu çok önemlidir. İncil'deki Yuhanna'nın Vahyi tamamıyla yaratıcı imajinasyonun fonksiyonlarıyla ilgili bilgilerle doludur. Aynı şekilde Kuran'da cennet, ahiret ve öbür dünya sakinleri üzerine ve cehennem azabı sırasındaki hissedişlerle ilgili çok güzel yaratıcı imajinasyon örnekleri vardır.

Spatyoma yeni gelen varlıklar konuşma ile anlaşacaklarını sanarak bir aldanma içine düşerler. Spiritüel dili, düşünce naklinin yani telepatinin oluşturduğunu sonradan öğrenirler.

Varlıklar spiritüel görme yetenekleri sayesinde cisimlerin içini ve ötesini algılayabildiklerini belirlerler. Yeryüzü üzerindeki durugörü yeteneği işte insanları öteâleme hazırlamaktadır. Varlıklar, mesafe önemli olmadan, isteklerine bağlı olarak bir yerden bir yere bir anda gidebilirler. Bu yer spatyomun üstün bölgeleri olabileceği gibi, dünyaya çok yakın spatyom bölgeleri de olabilir. Hız ve mekân sorunu yoktur. Neyi düşünürsek o olur. Varlık herhangi bir yere gitmiyor, o mekânı kendisine çekiyor ve kendisini o mekânın içinde buluyor.

Varlıklar ilgi yarası sayesinde spatyomun üst seviyelerine mecburen ve otomatik olarak çekildiklerini öğrenirler. Belirli bir yerde kalamazlar. Teşevvüştten kurtuldukça, adaptasyonları arttıkça daha üst plânlara yükseldiğinin farkına varırlar.

ULU KAPI

İçim acıyor,
Dar sokaklarda,
Bunaliyor, bulanıyorum
Derinliklere, düştükçe
Kuvvet alarak dipten,
Sarmaş dolaş yükseliyorum
Bir huzmenin içinden.
Ilık ılık esen yel,
Okşayarak açarken çiçekleri,
Tam içlerinden beliren bir gül
Yaprakları ile yavaşça örtüyor her yeri.
Eğilen bütiin güzellikler,
Huşu içindeler.
Her şey, sakın, se siz.
Hüküm süren dinginlik,
Yerini bırakırken ürpertilere,
Nabızlardan yükselen çığlıklar,
Aralanan göz kapaklarının pınarlarında,
Birer billûr tanesine dönüşüyorlar.
Damlaların içinde saklı sırlar,
Keşke anlatsalar...
Ne kadar zor olduğunu;
Oradakinin buraya nasıl uyduğunu.
Kuruyan boğazların,
Gizli hıçkırıkların,
Mahzun tebessümün,
Çaresizlikten gibi görünen boyun büküşün,
Hepsinin, atılan kör düğümü açmak,
Ulu kapıya ulaşmak için olduğunu.

REALİTENİN YENİLENMESİ

Sevgi ERSOY

Realite, her varlığın, içerisinde yaşadığı ve devamlı olarak değişim hâlinde bulunan bir olgudur. Kendimizi çeşitli zaman aralıkları ile farklı realiteler içerisinde bulabiliriz.

Bu durumu etkileyen unsurlar ise, ilişki hâlinde bulunduğumuz varlıklar, mekânlar, geçirilen süreç içerisindeki eprövlere, hatta dünya realitesinin kendisi ve görmediğimiz, sadece sezgiler yoluyla adığımız etkenler şeklinde olabilir.

Diğer varlıkların geçirmekte oldukları eprövlere de bizim realitemiz üzerindeki etkilerini gözlemek mümkündür.

Karşımızda açıldığını hissettiğimiz her kapı, bizler için yeni bir realitenin habercisi şeklindedir. Bazen de hiç farkında olmadan kendimizi farklı bir realite içerisinde buluyoruz.

Çok özel durumlarda ise realite zincirleri yaşayabiliriz. İç içe, peşpeşe akar bir şekilde cereyan eden bu durum neticede bizi bambaşka bir alan içerisine oturturmuştur.

YENİ BİR REALİTE İÇERİSİNE GİRDİĞİMİZİ NASIL ANLARIZ?

Eğer yaşanan realiteleri basamaklar hâlinde düşünecek olursak, o an üzerinde bulunduğumuz basamak bizim realitemizi göstermektedir.

Bulduğumuz realite, bütün etkileşimleriyle ve bize yaptığı yayınlarla bir bütün hâlinindedir.

Yani onu da bir varlık olarak yakından inceleyecek olursak, onun da bir şuur alanı

olduğunu görürüz. Devamlı etkiler almaktadır ve aldığı etkileri üretmek için yayına geçmektedir.

Kendi alanımız ve daha önceki realitemiz, o an içinde bulunduğumuz realitemizi beslemekte, desteklemekte ve bir ağ gibi örmektedir.

Yeni realitenin varlığa kendisini net olarak hissettirmesi bazen varlık için sarsıcı olabilir, hatta fizikî olarak yaşanan fenomenler derecesinde kendisinde değişimler hissedebilir. Bu geçiş, varlıkta olumlu sıçramalar yaratabileceği gibi durağanlığa veya tekrar alt realitelere gömülmeye de sebebiyet verebilir.

YENİ REALİTEYE GEÇİŞİN GEÇMİŞ REALİTELERLE İLİŞKİSİ

Öyleyse karşımıza çok önemli ve etüde muhtaç bir durum çıkmaktadır. Yaşamakta olduğumuz yeni realitenin iyice oturabilmesi için geçmiş realitelerle ilişkisi ne olmalıdır?

Böyle bir durum karşısında bizler nasıl bir çaba içerisinde olmalıyız?

Beşer varlığı daima, donandığı özelliklerden dolayı, her şeyi örtme veya yok farz etme eğilimi içerisinde olan varlıklar durumdadır. Yaşadığımız hadiseleri bir an önce geçerek yenileriyle karşılaşmak isteriz.

Halbuki bu eprövlere bizler tarafından bilgilerinin alınması ve icap eden yerlerde kullanılması gerekmektedir.

Meselâ, evlâdını kaybeden bir anne eğer bu esnada kendisine anlatılmak istenen bilgiyi almamış ve onu devamlı olarak örtmek suretiyle unutmaya çalışmışsa, olay başka bir şekilde tekrarlandığında, kendisini daha acı bir şekilde hadisenin içerisinde

bulacaktır. Aynı şekilde, realiteler de cereyan ederken, bir önceki realitenin öldürülmemesi, mutlak surette gerektiği şekilde yaşanması icap etmektedir.

REALİTELERİ ÖLDÜRMEYELİM

Yapmamız gereken; realiteleri öldürmek yerine, onları lâyıkıyla yaşayarak, fark ederek kendimizi bir ileriki realitenin zemini hâline getirmemizdir.

Daima içe dönerek yaşadıklarımızı sindirmeliyiz. Öyle ki; her anın dahi bilgiyle yüklü olduğunu ve amacının bizleri sevk etmek olduğunu hissetmeliyiz.

Eğer bir önceki realiteyi yok etmek, örtmek eylemi içerisine girsek, en ufak gediklerde karşımıza hortlamış olarak çıktığını görürüz.

Meselâ insanlar için en hassas olan konulardan biri de **inançlarıdır**. Hristiyanken müslüman olmuş bir kişi düşünelim. Bu varlık eğer bilinçsiz ve bilgisiz bir şekilde realitenin içerisindeyse, her ne kadar eski realitesini terk etmiş görünüyorsa da en küçük zorlanmada eski inançları ile alâkalı meseleler içerisinde kendisini bulacaktır.

Hatta eski realitesini özlemle hatırlayarak pişmanlıklar dahi duyacaktır.

Giderek içsel çatışmalar daha büyük eforlara yol açacak ve varlık iki realite arasında bocalayacaktır.

Bu örneklemeleri günlük hayatımıza da indirgemek mümkündür.

Bir varlık benimsediği hayat tarzını bir yenisiyle değiştirirken epey çalkantı içerisine girer.

Meselâ, piyangodan para kazanan bir kişi eğer yeni durumuna iyi adapte olamamışsa çevresi tarafından hazımsızlıkla, ne oldum delisi olmakla suçlanır. Zavallı, bir süre sonra elindekini avucundakini kaybeder, tekrar oturduğu kenar mahalleye geri döner.

Realiteler iyi hazmedilmediği ve bir önceki realite bir sonrakinin zemini olarak kullanılmadığı takdirde hezimet kaçınılmaz olur.

ESKİ REALİTEYİ YENİ REALİTE İÇERİSİNDE ERİMEYE BIRAKMALIYIZ

Yapacağımız en güzel şey realiteyi, realite içerisinde erimeye bırakmaktır.

Bu ise şöyle mümkün olabilir: Eğer bulunduğumuz realiteyi iyi hazmederek, fark ederek bir üst realiteye geçmişsek, yani o realitenin bilgisini tam olarak alabilmişsek, bir alt realiteyi daha global görebiliyoruz demektir. Böylesine geniş açılı bir görüş daima bilgiyi, ihtiyaç duyulan noktalarda emip almak demektir.

Mutlak surette, yaşanmış olanın, yaşanacak olana yardımı vardır. Bu yardım aslında her zaman hazır durmaktadır, yeter ki biz onu fark edebilelim.

Bu durumun aksi olarak, eğer bir önceki realiteyi bloke bir şekilde muhafaza edersek olduğu gibi onun yayınına maruz kalırız.

Yeni realite devamlı şekilde eski realitenin tehdidi altındadır ve bulunduğu boşluklardan sızma girişimleri gösterir.

Oysa ki eski realitenin sınırlarını serbest bırakır, onu yok farz etmezsek, işimize yarayan kısımlarıyla yeni realite içerisinde erimeye terk etmiş oluruz.

Realiteler yükseldikçe daha geride kalanların doğal bir şekilde kendiliğinden eriyip gittiği görülebilir.

Böylece ulaşılmış olan son derece sağlam ve üst realiteler için olgun zeminler meydana getirebiliriz.

REALİTENİN REALİTEYİ DOĞURMASI NE DEMEKTİR?

Yaşanan realiteler, kendilerinden sonraki realitelerle meydana getirirken, mutlak surette varlığın çabasına ihtiyaç duymaktadırlar. Varlık ileriki realitelere doğru içsel bir itilim duyuyorsa eğer, bu duruma paralel olarak, bu yönde faaliyet içerisine girmektedir. Yolda ilerledikçe, yolun kendisine gösterildiğini fark eder.

Bir an gelir, kendisini yol olarak görmeye başlar; derken artık yol da yoktur, sa-

dece bir gidiş vardır. Bu gidiş içerisinde artık otomatik olarak, yaratılmış sağlam zemine bağlı bir ilerleyiş görülmektedir. Fakat bu zeminlerin de kendi içlerindeki açılmalık değerleri, kendi seviyelerinde farklılıklar ifade etmektedir.

REALİTELER YÜKSELDİKÇE HASSASİYET ARTAR

Konumuz ne olursa olsun daima bulunduğumuz realite içerisinde dinamik hâlde bulunmamız gerekmektedir. Durağanlık bizlerin çok kolay uykuya dalmamıza neden olan en önemli unsurdur. Çabamız, farkındalık şeklinde olmalıdır. Realtelerin bizleri nereye doğru taşımak istediğini fark etmeliyiz. Kendimizi akışa bırakarak, gereken uyumu ve elastikiyeti göstermeliyiz. Bu durumu ise ancak büyük bir uyanıklık içerisinde gerçekleştirebiliriz. Realiteler, alınan ve uygulanan bilgiyle kendilerini inşa ederler. Eğer elimizdeki bilgiyi kullanamıyorsak, bulunduğumuz realitenin hassasiyetine bağlı olarak, giderek üzerimizdeki yükün arttığını görürüz. Bu yük ise bizleri

geri realitelerin yayınına doğru itici bir güç olarak daima karşımızda duracaktır. Düşüşümüz çok daha süratli ve dermansız olacaktır.

REALİTEYİ BESLEYEN UNSUR BİLGİDİR

Bilginin satılabilir olarak yayıldığı alan realiteyi temsil etmektedir. Realite ise devamlı olarak sınırlarını, bilgiye bağlı kalmak kaydıyla genişletmektedir. Öyleyse, aldığımız bilgiyi üretmek ve genişletmek zorundayız. Bilgi enerjisinin realite içerisine enkarnasyonu, bizim süzgeçliğimize gerek duymaktadır. Yani bilgi bizim varlığımızdan geçtikten sonra realiteyi teşkil etmektedir. Yeni realitenin seviyesi bizim anlayışımızla alâkalı olarak bir kademe göstermektedir. Demek ki çabamız bilgiye ve ona doğru yorumlamaya yönelik olmalıdır. Bilgi daima mevcuttur. Bilgiye ulaşmak ise çaba ister. Sonsuz gidiş içerisindeki sonsuz merhaleleri aşabilmek için, uzandığımız her an, bilginin mevcudiyetini hissederek, kendimizi güven içerisinde bulabiliriz.

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

7 ARALIK	Bilinmeyen Sevgi	Gündüz ÖĞÜT-Oya Timurdoğan
14 ARALIK	Sembolizm	Kenan YILMAZ
21 ARALIK	Sanat ve Ötesi	Elvan ÖĞÜT
28 ARALIK	Dünyasallıktan Evrenselliğe	Reşat GÜNER-Kevser YILMAZ

Derneğimizin taşınması sebebi ile konferanslarımız yeni adresimizde yapılacaktır.

Yeni Adresimiz: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452 Sok. No:19
Kat:5 D:19 (Türk Ticaret Bankası Üstü) Alsancak/İZMİR

Sevinç Pastanesi

İRAD

Kıbrıs Şehitleri Cad.

Pastavilla

Pamukbank

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İNANMAK YA DA İNANMAMAK

* Selman GERCEKSEVER *

Gün ışığına çıkmamış, yani dünya üzerinde şimdiye kadar söylenmemiş, açık veya kapalı şekilde ifade edilmemiş bilgi ve gerçek olmamasına rağmen, her türlü gerçek ve yeni bilgi, şimdiye kadar insan tarafından genellikle ilk önce ortbas edilmeye çalışılmış, eski bilginin rahathığı tercih edilerek, yeni bilgi ve onun getireceği yeni realite mümkün olduğu kadar geciktirilmeye, görmemezlikten gelinmeye çalışılmıştır.

Dinsel metinlerde 'küfr' olarak geçen 'gerçeği örtbas etmek', bir insanın kendi realitesinde olmayanı yadığaması, reddetmesi veya kulak ardı ederek geçiştirmeye çalışmasıdır. Ruhsal evrim açısından böyle bir tavrılanma bir dereceye kadar normal kabul edilebilir. Zira fert, içinde bulunduğu realitenin hakkını verebilmek için doyuma ulaşmak, o realitede satüre olmak zorundadır. Bunun için, içinde bulunduğu realiteyi sarsacak, onu geçersiz kılacak her türlü tesire tepki göstermesi bu bakımdan doğaldır. Dolayısıyla, hiç değilse egoist ferdin bir dereceye kadar 'küfr hâli' içinde bulunması normal sayılabilir. Geçici de olsa, herkesin kendi realitesinde güçlenmesi, o realitenin hakkını vermesi ve bilgisini iyice alarak yeni bir realite öncesinde olgunlaşması doğaldır.

Ashnda şimdiki realitesinin başlangıcındaki hâlini ele alacak olur ve ona da daha önceki bir realiteden geçtiğini düşünürsek, o zamanlar da aynı durumla karşılaşmış olduğunu görürüz. Yani o zamanki yeni realitesini bulması ya da şu veya bu nedenle karşılaşması, onu anlaması, öğrenmeye çalışması, hatta bilmeyen ve anlamak isteyenlere de öğretmeye çalışması herhalde kolay olmamıştı. Çünkü bilgi maddeye bulunanmış vaziyettedir. Onun yeni olduğunu anlamak, ortaya çıkarmak, uygulamak ve kendine mal etmek kolay değildir. Dolayısıyla bu kadar güçlükte elde edilen bir şeyin terk edilmesi ve yenisinin benimsenmesi kolay olmayacaktır. Dolayısıyla, marazi bir hâl almadan önce yeniye karşı gösterilen bu tepki, yani insanın 'küfr' hâli (ki buna dindar geçinenler de dahildir) normaldir. Ama kuşkusuz her an yeni bir şeyi kabul edecek esneklikte ve hazırlıkta bulunmanın ruhsal evrim açısından çok yararlı olduğu ortadadır. Fakat insanın egoist bir varlık olduğu düşünülürse, hiç değilse belirli bir aşamaya kadar, bu esnekliğe ve hoşgörüyeye ulaşamayacağı normaldir. Kaldı ki, herkesin kendi realitesini güçlendirmesi ve onda doyuma ulaşması normal hakkıdır.

Ayrıca unutmamalıyız ki, içinde bulun-

duğumuz ruhsal evrim ortamında, gerçek denilen şey rölâttir. Belirli bir realiteye ulaşmış bir insan için belirli gerçekler (eski realiteler) yoktur ya da iyi değil, kötüdür; yararlı değil, zararlıdır. Dolayısıyla örneğin, 'B' realitesinde bulunan biri için gerçek olan bir şey 'A' realitesindeki için gerçek değildir, yararsızdır, kötüdür. Dolayısıyla ortadan kaldırılması gereken, görülmeye bile değmeyecek bir şeydir. Bunun sonucu olarak dara geldiği zaman örtbas etmeye çalışması kendi ruhsal evrimi sağlığı açısından gereklidir.

Aslında gerçek örtbas edilemez. Güneşin doğması kim engelleyebilir? Ama bir insan isterse, bundan çok rahatsız oluyorsa, gözlerini (belli bir süre için) kapamaya, hatta güneşin doğduğunu inkâr etmeye çalışabilir. Bu onun bileceği bir iştir ve tamamıyla kendi durumuyla ilgilidir. Güneşin mevcudiyetini ve gerçekliğini etkilemesi söz konusu değildir.

Yeni bir bilgi belli bir realitenin insanları arasında yukarıda söz konusu edilen küfr hâlini meydana getirirken, başka bir insan grubu için ise tahrik edici bir fonksiyon oluşturur. Görebilenler için güneşin ilk ışıkları kendileri için yeni bir tahrik unsurudur. Bu tahrikle hemen toparlanarak daha alaca karanlıkta yeni günü karşılamaya hazırlanırlar. Böyle bir hazırlık, gün boyunca, kendilerine daha sağlıklı bir mesaiyi mümkün kılacaktır. Başkalarının örtbas etmeye çalıştığı bu gerçek, daha çok ilgisini çekecek ve ruhsal evrim açısından, şuurlanma açısından daha sağlıklı ve verimli bir yaşama sürüklenecektir. Başkalarının gerçeği örtbas etmeye çalışmalarıyla da tahrik olan uyanık insan, yeni realitenin ortaya çıkmasına, örtmek bir yana, hizmet etmeye çalışacak, bu yeni günün ışığından daha başkalarının da yararlanmasını sağlamaya, başkalarının da gözlerinin açılmasına yardımcı olmaya çalışacaktır. İlk bakışta olumsuz gibi geliyor ama bu bir ruhsal evrim etkinliğidir. Yeni bir realiteyi kabul eden de, etmek istemeyen de, hiç etmeyen de aslında ruhsal evrim için çalışıyor. Bu, olumsuz yönde de olsa, kuşkusuz İlahî Murad'a hizmetten başka bir şey değildir.

Küfr hâli içinde bulunan bir şahıs için, bulunduğu realitede, ikilemler (dualite) kendisi ve kendisini gözleyenler için, gitgide daha belirginleşir. Dolayısıyla, eğer biraz uyanık davranabilirse, yeni realiteyi kabul etmek gitgide daha kolay ve zorunlu hâle gelir. Bu şekilde bir insan küfr hâli içinde bile; örneğin, bir İlahî İrade Kanunu'nun kavranmasına hizmetten başka bir şey yapmaması olmaktadır. Eninde

sonunda zaten her şey olacağına (İlâhî Murad'a en uygun şekilde) varmaktadır.

Bazı durumlarda insan elinde ve farkında olmadan da inkâr içinde olabilir. Esasen bu uyur hâlde (kapalı ya da dar şuurlu) bir insan için beklenmeyen, sürpriz bir hâl değildir. İnkâr (küfr) hâli içinde olmak uyur gezerliğin belirli niteliklerinden biridir. Fakat bu tutumunu bir kimse ideoloji hâline getirmişse (genel anlamda İlâhî İrade Kanunları'na yine de hizmet ederse de), kendi ruhsal evrimi için zararlıdır, en iyimsen ifadeyle kayıptır. Zira bu hâliyle kendisi gibi başkalarına ve menfi plânlara hizmet etmiş olur, kendi gelişimi ağırlaşır. Bu da sadece kendisini ilgilendiren bir husus olmakla birlikte, uyanıklar için bir ibret kaynağı olan, olması gereken verimli bir gözlemdir. Bu açıdan da 'iyi'ye hizmetin söz konusu olduğunu düşünebiliriz.

Buna rağmen tüm insanlar ne kadar gayret etseler, özellikle şimdi bizim olduğumuz gibi, devre sonunda, gerçeğin ortaya çıkmasını engelleyemezler. Küfr eden, kendine göre bir zihinsel konfor içinde olmak üzere, küfrettiğiyle kalır, yürüyenler hep birlikte yürüyüp giderler. Bu bakımdan, bedensel konfor hâlinde olduğu gibi, zihinsel konfor içinde olmak da ruhsal evrim açısından olumsuz bir durumdur. Yeni realiteyi kabul etmeye namzet bir kişi, yani 'küfr' hâlinde olmayan bir kişi zihinsel ve bedensel konfor içinde bulunamaz. Bu durumun kendisi için âdeta küflendirici bir atalet hâli olduğunu bilir. 'Küfr hâli' zihinsel ve bedensel konforu tercih edenlerde daha büyük bir olasılıkla meydana çıkabilecek bir arazdan başka bir şey değildir.

UYARILSALAR DA YARARI YOK...

Ayette deniliyor ki, "Küfr etmiş olanlar, uyarılsalar da, uyarılmasalar da inanmazlar." Bu hâlde bulunan bir insanı uyarmak, küfr hâli içinde olmayan bir insanın görevidir. İsrar etmeden, karşısındaki gibi katı durumlara girmeden, onun anlayışına ve bakış açısına uygun bir şekilde uyarıda bulunması zaten kendisinden beklenen bir tutum ve davranıştır. Bu uyarıcılık, uyarın için hatta bazen bir eprövdür. Zira birinci şahıs nasıl küfr hâli içinde olmakla bile İlâhî Murad'a hizmet ediyorsa, ikinci şahıs da onu uyarmakla (bilerek ya da bilmeyerek) bu vazifeyi yerine getirmiş olacaktır.

Küfr hâlinde olmak da, belirli bir uyanıklıktan (şuurluluk) sonra bu hâlde olanları uyarıp uyarmamak insanın iradesine bırakılmıştır. Bunu yerine getirirse, bir bilgiye, prensibe ya

da başka bir inanca dikkat çekmiş olacaktır. Küfr hâlinde olan bu uyarıdan yararlanır veya yararlanmaz... Bu kendi hür iradesine kalmış bir işittir. Zira yararlanmasının da yararlanmamasının da sonucu kendisiyle ilgilidir.

Özellikle küfr ehli, isterse en yüksek bir kademedен gelsin, böyle bir uyarıya aldırış etmez ve inançsızlığı sürdürür. Çünkü egoisttir ve içinde bulunduğu realiteyi savunmakta haklıdır. Ama bilen bilmeyeni uyarması da bilen vazifesidir. Bu uyarma yerine, zamanına ve küfr ehlinin realitesine göre yapılırsa, genellikle olumlu sonuç verir. Ama karşı tarafın ne yapacağı onun bileceği bir işittir. Esasen inanmak, 'bilgilene' ve 'anlama'dan sonra gelir ki, bunlar kolay kolay halledilecek durumlar değildir. Bilgilenmeden, anlamadan elde edilen inanç kolay, kolay olduğu kadar da zayıf ve geçicidir. Bilgilenmek ve anlamak ise zordur. Gayret ve çaba ister. Dolayısıyla 'küfr hâli' içinde olan biri, zihinsel ve bedensel konfor düşkünü ve de tembel bir insandır. Atalet ve otomatizma içinde yerinde saymaktadır. Bu hâliyle, uyanık olanlar için ibret kaynağıdır.

Esasen belli bir gerçeğe inanmak için belirli bir realitenin hakkını vermiş ve yeni bir realiteyi kabullenebilecek durumda olmuş olmak gerekir. Bir realitede ilerlemek için belirli gerçeklere inanmış, inanmadan önce de kuşkusuz onlar hakkında bilgilenmiş ve anlamış olması gerekir. Eğer 'küfr hâlinde' iseniz bunu yapamazsınız. Bir realitede ilerlemek için inançlar, atlama taşlarıdır. Halbuki 'küfr hâlinde' bulunuyorsanız, değil bu taşlara basarak yürümek, onları göremezsiniz bile...

Eski inançta ısrar etmek durağanlık meydana getirir. Bu hâl ruh denen kozmik yolcunun aslına, esasına yakışmaz. İnançlar söz konusu olduğunda, böyle bir varlığa yaraşan, inançtan inanca atlayarak sonsuz yolculuğuna kendisinden beklenen bir hızda devam etmektedir. Üstat Bedri RUHSELMAN'ın dediği gibi, "Görgü ve tecrübesizliği yüzünden ebedî yolculuğunun belki de çok küçük bir kısmını ne kadar sapıkça geçirmiş olursa olsun, her kul muhakkak ilâhî nimetlerin büyük saadetlerini doya doya hissedecek ve Allah'ın büyüklüğünü öz varlığında göttikçe artan bir zevk içinde yudum yudum tatmak bahtıyarlığını idrak edecektir."

Allah hiç kimseyi küfretmiş olmak gaflet ve delâletine düşürmesin. Bu durumda olanlara bir an önce kurtarıcı nedenleri lütfetsin. Bu nedenleri görme uyanıklığına götüren tesirlerden bizleri mahrum etmesin. Zira insan ne kadar gayret içinde bulunursa bulunsun, uyanıcı bilgi, hamle yaptırıcı bilgi Yukarı'dan gelecektir.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD) KONFERANS DUYURUSU

11 ARALIK Ruhsal Ameliyatlar ..... Sebahattin GERÇEKER-İbrahim BAHADIR

Saat: 19.00-21.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

HİÇBİR PEYGAMBER, ALLAH'I GÖRMEMİŞTİR

Firuzan Hüsrev TÖKİN

PPEYGAMBERLER dağ başlarında, mağaralarda, ormanlarda ve çöllerde uzun zaman yalnızlığa çekilmişler ve derin düşüncelere dalmışlardır. Bu yalnızlık ve derin düşünceler sırasında göz kamaştırıcı bir ışıkla karşılaşmışlardır. Bu ışık, peygamberlere ilâhî vecd hâlindeyken görünmüştür. Ve bu ışıktan kendilerine sesler gelmiştir. Bu ses, ışığın sesiydi. Ama bu ışık, Allah değildi.

Hiçbir peygamber, Allah'ı görmemiştir.

Eski Mısır'a tek Allah düşüncesini getiren Hermes, bu konuda şöyle demişti: "Düşüncelerimiz, Allah'ı tasvir edemez. Hiçbir dil, Allah'ı tarif edemez. Allah, söze, dile gelmeyendir. Ve hudutlu bir zaman kavramıyla ölçülemez."

Aziz Yuhanna, "Allah'ı asla kimse görmemiştir." der.

Hz. Muhammed, "Allah'ı gözler idrak edemez. Âlemlerin Rabbi olan Allah'ı beden gözü ile görmenin imkânı yoktur." demiştir.

İlâhî tecelliye ulaşmış peygamberler, ışığın ihtişamını ve kendilerine etki yapmış olan görünümü anlatabilecek bir sözcük, bir dil bulamamışlardır. Bu durum karşısında suskun kalmışlardır.

Hermes, zamanımızdan beş bin yıl önce eski Mısır'da yaşadı.

Mısır'ın yıldızlı gecelerinden birinde Hermes düşüncelere dalar. Dünya varlığından koptuğu bir sırada karşısında parlak bir ışık görülür. Işığın içinden bir ses ona seslenir: "Ben Osiris'im. Her sırrın örtüsünü kaldırabilirim." der. Osiris, Dünya ile gökyüzü arasında bir ışık olarak boşlukta durmaktadır. Osiris şöyle devam eder: "Bu ışık, bütün varlıkları içinde barındıran ışıktır."

Osiris, eski Mısır'da en çok sevilen bir tanrıydı. Yer yüzüne hükmediyordu.

Peygamber **Zerdüş**, İsa'dan önce 7. yüzyılda yaşamıştır. Kendisinin büyük Dara'nın hükümdarlığı zamanında yaşadığını söyler. Öğretisi, "Zend-Avesta" adındaki kutsal kitapta toplanmıştır.

Zerdüş, dağdaki ma-

ğarada dua ile vakit geçiriyordu. Birden karşısında ışıklar içinde bir gölge belirdi. Ve üzerine kuvvetli bir ışık vurdu. Bu görkemli ve ışıklı gölge, Zerdüş'te bir insan şeklinde görüldü. Işıklar içinde ve bir taht üzerinde oturmaktaydı. Ve çevresine ışıklar saçmaktaydı. Birden tunca vurulan tokmağın çıkardığı sese benzer bir ses işitti. Bu ses ona şöyle seslendi: "Ben, seni yaratmış olan Ahura-Mazda'yım. Ey Zerdüş, şimdi beni iyi dinle. Sana hayatla dolu söz yazdıracağım."

Zerdüş, Ahura-Mazda'dan iyilik ve kötülük olan iki temel ilkeyi öğrendi. İnsan ruhu, bu iki gücün çatışma alanıydı.

Musa, uzun zaman çölde dolaştı. Ve birtakım sesler duymaya başladı. Bu sesler, bilinmeyenlerden geliyordu.

"Ve Musa, Allah'ın dağına, Horeb'e geldi. Ve Rabb'in meleği bir çalı ortasında, ateş alevinde ona görüldü." (Çıkış. Bap:3)

"Musa: Rabbim, bana kendini göster, sana bakayım, dedi. Allah: Sen beni kesin olarak göremeyeceksin.

Devamı S. 44'de

BİLİMİN ZİHNE YAKLAŞIMI

EYLÜL 1992 tarihli Scientific American adlı dergide çıkan özel bir yazı, zihin ile beyin arasındaki ilişkiyi ele almaktadır. Bu konu çağdaş bilimin en heyecanlı konularından birisi olarak görülüyor. Önde gelen bilim adamları şuurun yapıları ve zihnin diğer özellikleri; hatıraların nasıl ve nerede tutulduğu; bir düşünceyi başka bir düşünceyle nasıl bağlantı kurduğu; dilin gelişiminde beynin ve zihnin rolü; zihin hastalıklarının tedavisinde yeni yaklaşımlar; görsel farkındalık vb. gibi konuları araştırmaktadır. Ancak incelemeleri insanın biyolojik, fizyolojik ve nörolojik nitelikleriyle sınırlı kalmaktadır, çünkü modern bilim şimdiye kadar bunların ötesine geçememiştir.

Zihin genellikle, kendini fark etmeye ait sübjektif bir duygu olan şuurla aynı anlamda kullanılmakta. 300 yıl önce Descartes, zihni, maddî olmayan bir şey olarak tasvir etti. Beyinden ayrı bir şeydi ama onunla bir şekilde irtibattaydı. Nöroloji ile uğraşan birkaç bilim adamı hâlâ zihnin bedenden farklı olduğunu öne sürmektedir. Ama bugün birçok bilim adamı, zihnin özelliklerini, birbirleriyle etkileşen nöronların davranışı biçiminde daha maddî bir yönde inceliyorlar. Zihnin en gizemli özelliği olan şuur ya da farkındalık dahil son yıllara kadar bilimadamlarının çoğu şuur konusunu ihmal ediyordu. Onların sorun olarak gördüğü iki şey vardı: Biri, bunların tamamen felsefî konular olduğu, diğeri de yine bunların, deneysel olarak araştırılmayacak kadar anlaşılması zor olduğuydu. Yine de Francis Crick ve Christof Koch gibi bilimadamları şuura ait deneysel araştırmaları sürdürmektedir. Scientific American dergisinde, "Şuur Sorunu" adlı makalelerinde şöyle diyorlar, ki bu görüşler bugünün bilimine tipik bir örnektir:

"Birkaç yıl önce bu konuya bilimsel olarak en iyi şekilde nasıl yaklaşabileceğimizi düşünmeye başladık. Zihinsel olayları geniş nöron yığınlarının tahrik edilmesi olarak nasıl açıklayabiliriz? Bu tür bir yaklaşımın umut verici olmadığına inanıyor olsaydı, öyle sanıyoruz ki, konunun bilimsel olarak, daha doğrusu şu anda geçerli olan bilimsel düşünceleri kullanarak çözülemeyeceğini söyleyip durmak bize pek bir yarar getirmez. Köktenci yeni kavramlara gerçekten de ihtiyaç duyulabilir. Kuantum mekaniğinin üzerimizdeki baskılarıyla, bilimsel düşüncelerin nasıl değiştiğini unutmayalım. Tek mantıklı yaklaşım, yeni düşünce biçimlerine ihtiyaç duyan bilimcilerle karşılaşana kadar deneylere devam etmektir.

Farkındalığın basit şeklinin sırrını iyice öğrendiğimiz zaman, inanıyoruz ki insan yaşamına ait büyük bir bilinmeyene yaklaşmış olacağız: Düşünürken ve sübjektif duygularımıza bağlı olarak hareket ederken beynimizde ne tür fiziksel olaylar meydana gelmektedir? Yani beynimiz, zihinle nasıl bir ilişki içindedir?"

Günümüz bilimadamlarının farz ettiği gibi, zihinsel olaylar sadece beyindeki sinir tahrik kalıplarının mı sonucudur? İnsan beyni, bilinen evrenin en karmaşık yapısı olarak bilinir. Ama bu durum, zihni, beyinin bir yan ürünü yapar mı? Bilimsel terimlerle, beyinin elektriksel ve metabolik faaliyetinden çıkan bir özellik midir? Bu görüş, zihni ve şuur tanımlarken bilimin desteklediği maddî bir kavramdır. Ama söz konusu bakış açısı; bu kavram ile yukarıdaki ruhsal güneşten gelen gerçeğin beyaz ışığı arasında kalın bir bulut gibidir.

Bilim, beyinin elektriksel faaliyetini araştırma olanaklarına sahip ama şuur anlayışının nasıl ve hangi aşamada ortaya çıktığını

Devamı S. 15'de

BOYUT BİLGİLERİ

Cengiz CEVRE

BİLİMDE mevcut boyut kavramı "bir yöne uzanmak"la sınırlı tutulduğundan ve sadece geometrik olarak anlaşıldığından dolayı eksik, saptırıcı ve yanıltıcı sonuçlara götürmektedir.

Fizikçi Stephen W. Hawking "Zamanın Kısa Tarihi"nde şöyle sormaktadır: "Gerçekten tüm bu fazladan boyutlar varsa, biz niçin farkına varamıyoruz?" Sonra da eklemektedir: "Üçten fazla uzay boyutunda da sorunlar çıkacaktır. Kütleli kuvvet daha çabuk azalacaktır."

Sibernetikçi Toygar Akman ise, "Evren Boyutları ve İnsan"da beşinci boyutu psikofizik yapıyla araştırmaya çalışıp "evren"e uygulamaya yöneliyor.

Aslında insanı, ruhu, maddeyi, şuuru, düşünceyi, kısaca "İlâhî Enerji"yi anlamadan, boyutu anlamaya imkân yoktur.

Sadıklar Plânı tebliğlerinde bakın bu konular nasıl açıklanıyor:

"İnsan bir halitadır. Bu halita (alaşım), ruh dediğiniz

antite ile madde dediğiniz antitenin ayrı bir plânda, başka bir buut (boyut) içerisinde birleşmesinden meydana gelmiştir."

"Buut, tamamen değişik vibrasyonel bir sahadır."

"Buut, plânda mevcut olan, zamandan gayri hiçbir şeyin muteber olmadığı bir düşünce mekânıdır."

"Düşünce, şuurun enerjetik faaliyetlerinden birini teşkil eder. Şuur, enerjinin aksiyon hâlinde tavrılanmasıdır. Düşünce, bir enerjinin alfabetik olarak sıralanışıdır. Düşünce, bildiğiniz buut kalıpları içinde bulunmaz. Düşünce, sizi başka enerji mekânları ile irtibatlı kılar. Ve siz böylece bir medyum vasıtasıyla bilgi alır, kendi kendinize ilham alır, vahiy alır ve kozmik plânların ve ruh plânlarının size nasip etmiş olduğu enerjiyi alırsınız. Bilerek veya bilmeyerek. Bilerek aldığınız enerji, umum enerjinin binde biri mesabesinde dir."

"Düşüncenin kudretini fikrin kudretiyle besleyiniz. Çünkü düşüncelerinizin yapı malzemesi fikirlereyinizdir. Fikirlerinizi ise, önce sizin tabiatınızdan, sonra geçmiş hayatlarınızın hamulesinden, daha sonra da daha

üst plânların sizlere verdiği tesirlerden elde edersiniz."

"Auralar, şuur sahasının kaba maddî sahaya doğru uzantılarının meydana getirmiş olduğu dinamik bir potansiyeldir."

"Beşerin şuur sahasını incelediğiniz zaman, onu meydana getiren süper partiküllerin, yani çok yüksek seviyedeki ve bu derecede ince maddî parçaların mevcut olduğu görülür. Bu, belli bir skalayı teşkil eder. Tıpkı sizin gözlerinizin kâinatı sadece yedi renk içerisinde müşahede etmesi gibidir. Halbuki bu renk skalası, görmemiş olduğunuz şeylerin yanında bir hiç mesabesinde dir. Siz kâinatı sanki bir yarıktan seyrediyorsunuz. Kıl gibi ince bir yarıktan."

"Üç buutlu maddenin ve bu maddede meknuz hususî vibrasyonla beraber bulunan insan varlığının, başka bir sisteme nakledilebilmesi için muhakkak ki bir buut değişikliğine ihtiyacı vardır. Bu buut değişikliği önce maddî sahada vuku bulacak, dezente gre bir hâle gelecek, daha sonra şuurî bir tebeddülât (değişme) ile müessiriyet (etki) kudretinin sahası, çemberi genişleye-

cektir."

"Astral madde, şimdiki madde hâlinin üzerinde bir radyasyona sahip olarak gayet seyyal, hareketli, müncezip (çekilen) ve müessirdir."

"Her şuurlanan madde buut değiştirir. Astral âleminizin kaba kaynağı fizik âlemdir. Fizik âlemin en seyyal noktası, astral âlemin en kaba noktasıdır. Ve oradan oraya yapılacak olan transfer, yüksek benliğin en sevinç verici vazifelerinden biridir. Çünkü astral madde, canlı maddedir, yani şuurlu maddedir."

"Sizler, bütün dimağ faaliyetlerinizde devamlı olarak muhitine birtakım ihtizaz intişar ettiren varlıklarsınız.

Bedeniniz devamlı olarak kendine has tesirler intişar ettirir. Kâinat sonsuz bir potansiyele malik bir titreşim mahşeridir. İnsanın özelliği, yüksek ve ulvî bir şuura malik olarak kâinat içerisinde mevcut olan ihtizazın sonsuz çeşitlilik içinde bulunan tabakalarıyla irtibatı kurmak ve bu ihtizazları yakalamak ihtiyacında olmasıdır. Yani insan, alıcı ve verici rolünü gören, bunu şuurlu olarak yapabilen bir varlıktır."

"Dimağınız, bedeninizin aynı seyyal tesirlerini taşıyan bir mahaldir. Buradaki seyyal tesirler, şuur sahasının en kaba saçaklarını teşkil eder. Şuur sahasının en kaba saçakları ile dimağınızın intişar ettiği tesirler ara-

sında mutavassıt (aracı) rolünü gören seyyaleler mevcuttur. Bu seyyaleler dördüncü buuda ait seyyalelerdir. Demek oluyor ki insan, dimağının en ince seyyalesiyle dördüncü buudun varlığıdır."

"Dördüncü buut, sizin hasselerinize (duyularınıza) kadar ulaşmayan ihtizaz ve partiküllerin sonucudur. Dördüncü buut, malzeme olarak üçüncü buudu kullanır. Malzeme oluşturma maksat, atomik ihtizazın atomik ağırlığın kullanımınıdır."

Görüldüğü gibi Sadıklar Plânı'ndaki bu bilgiler, ruhsal varlığın özüne aittir.

Boyut bilgilerinin de buna göre bilinmesi gerekiyor.

BİLİMİN ZİHNE YAKLAŞIMI Baştarafı S. 13'de

bilmemektedir. Üstelik, bilim yine insan beyninin, milyonlarca yıl geçtikten sonra hayvanların çok küçük beyinlerinin gelişmesinden sonra bugünkü durumuna geldiğini öne sürmektedir. Ancak ne gariptir ki, son 200.000 yıl içinde herhangi bir değişikliğe ait hiçbir kanıt bulunamamıştır. Nitekim bir dâhi ile bir kabile insanının beyni arasında temel bir farklılık da görülememiştir.

İnsandaki görme mekanizması, hayvanlardaki mekanizmaya benzemektedir. Ama beynimizdeki yüksek merkezlerin kontrolü, hayvanlarınkinden daha fazladır. Şuurun, beyindeki faaliyetlerin bir yan ürünü olduğunu varsayan bu görüşü, ortadaki gerçeklerle nasıl bağdaştırabiliriz? Beyin, ruhun mükemmel olarak çaldığı bir müzik âleti gibidir. Ve insanlardaki farklılıkların temel nedenleri de beynin kendisinden değil, beyin

ve diğer merkezleri idare eden ruhun kapasitesinden kaynaklanır.

"Hücreler içinde etkileşim hâlinde bulunan atomları omurilik aracılığıyla, bu fizik plândaki herhangi bir nesnenin ötesindeki ruhsal düşüncelerin zihinsel tezahürüne yönlendirebilen şey, daha yükseklerdeki bir zihindir. İnsan bedeninin tümü bir sondaj sistemi gibidir. Her hücre, bağlı olduğu organa ait etki ve izlenimlerin uzun bir kaydını taşır. Yine her hücrenin, kendi türüne ait bir hafızası ve bir şuru vardır. Buna isterseniz içgüdü de diyebilirsiniz. Organın yapısına göre bu tesirler fiziksel, psişik ya da mantal olabilir, çünkü bu hücrelerin bağlı oldukları bir plânları da vardır." (Blavatsky, Psişik ve Akılsal Faaliyet)

(The Theosophical Movement, Ocak 1993'den Çeviren: Ayhan Tolaybenk)

KRİTİK ZAMAN ve SON SEÇİMLER

Hasan SEZER

EVRENDE her yerde, o zaman ve mekânın özelliklerine uygun bir yaşam biçimi vardır. Bu canlılığın, maksatlı ve şuurlu bir yönde ruhsal gelişim adına kullanılmasında etkin unsur "Ruh Enerjisi"dir. Maddenin hayatîyetini ve gelişimini sürdürmesi ruhsal enerjîyle olur. Ruh ve madde birliğinde çift yönlü bir tesir alışverişi olmakla beraber tasarruf ve kontrol gücü ruhtadır.

Dünya küresi ve üzerindeki bütün canlılar da ruhsal idare kadrosunun nezaret ve denetimindeki belirli bir tesirin altında bilgi edinmek ve tecrübe yapmak üzere, amacı belli olan bir öğretime tâbidirler. Bu öğretim, maksadı üzerinde yaşayan tüm canlıların realite atlamalarına yönelik, belirli bir başlangıcı ve sonu olan, belli bir zaman devresinde gerçekleşir. Bu devre içerisinde zamanın hızına uygun olarak sürekli gelişim arz eden inışli-çıkışlı tesir eğrileri vardır.

Bu devrenin sonlarına doğru, insanların bu öğretim programını bitirip daha kapsamlı bir plâformda gelişmelerini sürdürebilmeleri ve buna hak kazandıracak diplomalarını alabilmeleri için; Yukarısı tarafından yüceltici ve geliştirici dikey ruhsal tesirlerin yoğunluğu artırıl-

mıştır.

Bunun sonucunda zamanın da hızı ve yoğunluğu artmış ve buna bağlı olarak gelişen toplumsal ve doğal olaylar da hareketlenmiştir.

Bu faaliyetlerin maksadı, insanın evrene açılmasını ve onu kucaklamasını engelleyen kabuklarının çatlatılması, kırılması ya da kendinden uzaklaştırılmasına ve sonuçta özümzün lâhî tesirlerle dolmasına, hakikî BENimizi bulmamıza ve gerçek BİRLİĞE kavuşmamıza yöneliktir.

Bununla beraber maddeden kaynaklanan ve bizi kendine çeken "yatay tesirler" dediğimiz tesirler de vardır. Ve bu tesirlerin de yoğunluğu ve hızı artmıştır.

İşte bizler, içinde bulunduğumuz bu devre sonunda üzerimizde gerilim ve basınç yaratan dikey ve yatay tesirler içerisinde dengede kalabilmeli, bu gerilime esneyerek uyum sağlayabilmeli, sabrımızı ve kapasitemizi genişleterek "ortak uyum alanları" meydana getirebilmeliyiz.

Bunun için bu tesirlerin bizde yarattığı etkileri fark etmeli, derinden hissedebilmeli ve bu tesirlerin bizden istediği en uygun karşı etkiyi meydana getirebilmeliyiz.

Özellikle "dikey tesirler"nin maddî ve manevî değişime yol açan etkilerinin direnç görmeden bizden akıp geçmesine ve oluşturmak istediği geliştirici etkiye samimiyet, güven ve teslimiyetle izin verebilmeliyiz.

Ancak bu şekilde sonsuz

ruhsal gelişim yolunun geçici bir durak noktası olan dünya okulunun şu son döneminde belli bir aşama ve sıçrama kaydederek yeni bir anlayışa ulaşabiliriz. Aksi takdirde, mezuniyetine çok az kalmış bir öğrencinin seçme hürriyetini kullanarak okulu bırakıp diplomayı almaktan vazgeçmesi gibi, belli bir ayıklanmadan geçerek silbaştan her şeye yeniden başlamak da olasıdır.

Her zamanın bir mekânı ve ona uygun bir imkânı vardır. Elimize geçen fırsatın aynı şartlarda tekrar belirmesi, bir kuyruklu yıldızın, devrini tamamlayıp bir gezegenin yakınlarından tekrar geçmesine benzer.

20. yy'ın ikinci yarısından beri nüfusun hızla artmasının önemli bir sebebi de, uyandırıcı ve şuurlandırıcı böyle bir devre sonunun tesirlerinden yararlanarak, realite sıçraması yapmaya yönelik ihtiyaçlarımız ve seçimlerimizdir.

Sonuçta eski realitede ölüp yeni bir realitede doğarak, hakikî özgürlük ve birliğe kavuşup, evrenin anahtarını elimize alarak, kuyruklu yıldızın tutunup yeni bir organizasyona dahil olacağız ya da yeni devrenin yeni bilgi ve tesirlerine ayak uydurmamakta direnerek kabuklarımızın içinde boğulup kuyruklu yıldızın tekrar yakından geçeceği başka bir devrenin organizasyonuna katılacağız. Artık kaderimizi değiştirecek büyük karar zamanı geldi çattı: Ya sıçrama ya da ayıklanma. Her şey seçimimize bağlı!

Ruh Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

Sayın Dinleyicilerim,
Bugün ilmin; insanlığın ilgisini
çekmesi icap eden çok mühim
bir mevzu üzerinde huzurunuz-
da birkaç söz söylemek fırsatına
nail olduğum için bahtiyarım.

Bu bahsettiğim mevzu veya bah-
sedeceğim mevzu ruh ile beden arasındaki
münasebetlere ve bilhassa ruhun birtakım
kaba veya süptil maddeler vasıtasıyla dün-
yamız üzerinde gösterdiği birsürü tezahür-
lere aittir. Bu cümlelerin içinde ruh ve beden
diye, ayrı iki mefhum var. Acaba ruh ve be-
den diye hakikaten böyle iki ayrı varlık
mevcut mudur? Bazı felsefî ekollerin tesiri
altında ve bilhassa sansuel bir beşeriyetin
yalnız beş hissine dayanarak; eşyayı ve
hadiseleri kıymetlendirmek zorunda kaldığı
bir asırda, ruh ve beden diye iki ayrı varlık-
tan bahsetmek bazı kimselere garip görü-
nür.

Ben burada hakikaten ruhun dışında
bir beden var mıdır, yok mudur mevzuu
üzerinde uzun uzadıya duracak değilim. Bu
ayrı bir mevzudur ve başka görüşmeleri,
daha uzun daha esaslı görüşmeleri icap
eder. Benim yalnız buradaki mevzuum ge-
rek ayrı iki refhum hâlinde düşünölsün, ge-
rekse tek olarak kabul edilsin, bu ruh-be-
den fikrinin birbirlerine olan münasebetleri-
ne ait tezahüründen zuhura gelen tezahür-
lere ait olacaktır.

Sansuel: Duygulara dayalı
Mefhum: Kavram
Nail olmak: Kavuşmak

Mücerret: Soyut
Mütemayil: Eğilimli
Konsepsiyon: Görüş, fikir

Mevzu: Konu

MADDE ENERJİDEN İBARETTİR

Fakat bu tezahürlere girişmezden ev-
vel, bir-iki söz söylemek zarureti hasil olu-
yor. Bugün modern fizik âleminde bile, fi-
zikçiler arasında; madde dünyamızda mad-
de ve enerji diye iki mefhum üzerinde dur-
maya mütemayil olan âlimler var. Yani
maddenin dışında bir enerji kabulüne doğ-
ru bir yürüyüş var. Hatta ben meşhur fizik-
çilerimizden Salih Murat Bey'le görüşürken,
o gayet hararetle bir şekilde maddenin di-
şında bir enerji mevcut olduğunu ve bunun
katiyen madde olmadığını bana gayet açık
bir lisanla söyledi. Biraz da kendisiyle bu
hususla pek uygun olmamak üzere görüş-
müştük. Yani ben onun fikrini pek kabul et-
memiştim. Hakikaten biz madde kâinatın-
da, hiçbir şekilde maddeden ayrı bir enerji
kabul edemeyiz. Bugün fizik âlemi madde-
den ayrı, madde olmayan, tamamıyla
maddî vasıftan ayrılmış, böyle mücerret bir
enerji hâlinde bir kudret kabul edebilir ve
bu bir bakıma doğru olabilir. Fakat bu doğ-
ruluk ancak maddî konsepsiyonun ta Mo-
leskos ve Bihner devrinden beri gelen, mut-
laka maddelere bir hudut çizmek ihtiyacın-
dan doğma ve bu alışkanlıktan ileri gelme
bir fikirdir. Madde tahrik edilirse maddenin
dışında kuvvetler daima bulunur. Bu asır
bulunmazsa gelecek asır bulunur. Bin sene
sonra bulunacak, on bin sene sonra

bulunacaktır. Fakat ne yapalım ki; biz maddenin namütenai olduğuna ve bizim beşerî görüşlerimizle değil, beşerî görüşlerimizin daha çok fevkindeki görüşlerle dahi maddî hiçbir hudut çizilemeyeceğine kâni bulunuyoruz. Böyle olunca ve daha birçok, burada hepsini ayrı ayrı şimdi huzurunuzda arz edemeyeceğim, mücadeleler ve sebepler altında kalarak maddenin fevkinde olanlardan çok daha süptil ve bizim tespit vasıtalarımızla anlaşılması, görülmesi ve ihata edilmesi mümkün olmayan çok yüksek ve süptil maddelerin böyle silsileye riayet ederek ta bizim kaba maddelerimize ininceye kadar, birbirlerine vasita olarak kullana kullana gelerek gösterdikleri tezahürlerin bir neticesidir.

Bununla beraber ben modern fizikçilerin temayüllerine hürmet ediyorum ve onları şimdi kendi fikrim gibi kabul ediyorum. Çünkü bunun bence başka bir kıymeti var. Şimdiye kadar maddenin dışında hiçbir kuvvet kabul etmeyen ve bütün kuvvetleri maddenin bir aktivite olduğu fikrinde ısrar eden, materyalist görüşlü âlimlerin nokta-i nazarına yine kendileri tarafından vurulmuş en kuvvetli bir darbedir.

Fizikçilerin dediği gibi metapsişik sahada da (ruhî tetkikat sahasında) vaziyet aynen böyledir. Bedenden ayrı bir müessiriyetin; yani şuurlu bir maksada doğru hareket eden bir enerjinin mevcut olduğuna dair elimizde fizyolojik, biyolojik, metapsişik ve psişik birsürü kuvvetli deliller vardır. Fakat bu delilleri toplayabilmek, yakalayabilmek ve onları mânâlandırabilmek, onlardan bu sahada bir etüt mevzuu çıkarabilmek için uzun seneler çalışmak ve birçok müşahedeler toplamak ve nihayet toplanan celseleri okuyabilecek bir duruma girmiş olmak lâzımdır.

Onun için bugün huzurunuzda arz ettiğimiz konferans mevzuunu bu olarak seçmiş bulunuyorum. Bunda ısrarla durmamın sebebi var. Çünkü ilmin hangi kuvvetinde olursa olsun kabul edildiği gibi bu mevzuda

da tek cephede yürümenin inkişaf ve tekâmül bakımından çok büyük mahsuru vardır. Metapsişik mevzuu ruhi ilimlerin ilerlemesine, böyle tek yolda gidilirse yürüyüşe tamamıyla engel olacak bir durumdadır.

METAPŞİŞİK BİLİMİN BAŞLANGICI

İlk defa 1846'da Amerika'da küçük bir kasabada vukua gelen bir hadiseden sonra metapsişik mevzu bütün dünyaya yayıldığı zaman, bittabiî yeni doğmuş bir mevzudur. Henüz ilmî bir hüviyet hâlini almamış, bir müşahede safhasında kalmış.

Bir mevzuda tebarüz eden, daha doğrusu onun bünyesi müntebic olan animik ve ispiritik tezahürü ayırmak kudreti şöyle dursun, böyle bir lüzuma kail olanlar bile ortada yoktu. Bineanaleyh ispiritik, animik tezahürler, aynı müşahadede aynı observasyonda beraber yürüyordu. Bu sebepten bu iki mefhum birbirinden ayrılmamıştır. Bu işin ayrılmamasının neticesinde husule gelen birsürü ispiritik ve animik tezahürler bütün kıymetlerine rağmen, kendilerini akademik mahat ile tanıtmak imkânını bulamadılar. O zamandan bu zamana kadar 100 seneden fazla veyahut 100 seneden birkaç sene fazla bir zaman geçtiği hâlde, bunca yıl hâlâ klâsik hâlinde bocalamakta olan bu mevzuu kendisini akademik itirazlara karşı müdafaa edecek bir durumda değildir. Bunun tek sebebi işte bu akşam ilk kısmına başladığımız konferans serimizin mevzuunu teşkil eden animik ve ispiritik tezahürlerin, -hâlâ bugüne kadar garpta ve Anglo Sakson âleminde çok çalışıyorlar- henüz ilmî bir katiyet içinde ayrılmamış olmasıdır. Demin Amerika'da vaki olan tezahürlerden bahsettim. Bu neydi? 1846'da Amerika'nın küçük bir kasabasında 4 kişilik bir aile var. İki kız ve bir karı-kocadan ibaret olan bu ailede, birtakım huzursuzluklar başladı. Bu huzursuzluğa sebep de evin içinde görülen bazı tezahürlerdir. Bu tezahürler şunlardır: Meselâ gece saat 11-12 olur olmaz duvarlardan sesler, gürültüler çıkıyor. Bazen eş-

Namütenai: Sonsuz

Fevk: : Üst

Müntebic: İçine sokulmuş

Nokta-i nazar: Bakış açısı

İhata etmek: Kapsamak

Silsile: Dizi

Temayül: Eğilim

Mahat: Konum

Müessiriyet: Etken

İnkişaf: Gelişim:

Tebarüz etmek: Belirmek

Kail: Razi

ya yerini değiştiriyor, sonra pencereler açılıyor, kapanıyor. Böyle birtakım acııp tezahürler kendi kendine oluyordu. Bittabiî aile evvelâ hafif geçen bu gürültüleri ehemmiyet vermiyorsa da zaman geçtikçe gürültüler de artıyordu. En nihayet öyle bir hâl aldı ki, aile 24'ten, 1'den 2'den evvel uyuyamaz oldu. Artık aile bundan korkmuyordu. Fakat keyfi yoktu. Huzurları kaçmıştı, uyuyamıyorlardı. Bir gece, annesi uyurken 2 kızkardeş bu gürültüyü dinliyorlardı. Âdetâ böyle "tak-tak-tak-tak" şeklinde gürültülerle tavana vuruluyordu. Kızlardan bir tanesinin aklına şöyle bir fikir geldi: Kendisi de eliyle yere vurdu. Aynı ses tekrarlandı. Sonra bu defa 5 kez vurdu. Aynı ses 5 defa tekrarlandı. 10 defa vurdu, 10 defa tekrarlanınca iş ciddiyete bindi. Kız hemen başına yorganı çekince durdu. O zamana kadar insanlar şuurdan korkuyordu. Şuurlu tezahürden korkuyordu. O zamana kadar şuursuz telâkki edilen bu gürültülerin kendisinin hareketini takip ettiğini anlar anlamaz tabii iş değişti. Hemen annelerini uyandırdılar. Vaziyeti annelerine anlattılar. Annesi alâkadar oldu. Annesi başladı aynı şeyi yapmaya. Aynı gürültüler, aynı şekilde tekrarlandı. Annelerinin aklına bir fikir geldi. "Sen bir ruh musun?" dedi. Annesi tavana hitap ediyordu. "Ruhsan 1 defa vur, değilsen 2 defa vur." O zamana kadar ne spiritizmle, ne ruhlarla konuşmak mevzubahis bile değildi. Hatta ruh bile demedi de, "Sen bir cin misin?" diye sordu. Çünkü ruh diye bir mefhum yoktu o zamana kadar. 1 defa vurdu, yani müspet cevap verdi. "Senin adın nedir?" dedi. "Adını alfabe sırasıyla bize bildir." dedi. İsmi yazdı. İş bayağı artık ehemmiyete bindi. Kadın başladı konuşmaya. "Ne istiyorsun bizden? Niye rahatsız ediyorsun?" dedi. Aldığı cevap şayan-ı dikkattir: "Benim ismim budur. Ben bundan 100 sene evvel yahut falan tarihte bu evde öldürüldüm ve benim cesedim evin alt katında bir bodrumun falan köşesinde. Şimdi cesedimden eser kalmamıştır. Bir iskelet hâlinindedir. Onu oradan çıkarıp bir mezarlığa gömün. Bunu istiyorum." dedi.

İşe aşığadaki ceset girince bu defa anne de sustu. Onun üzerine kocası eve geldi. Kocaya hikâyeyi anlattılar. Kocası derhal mahalleliye vaziyeti anlattı. Mahalleli eve hücum etti. "Benim adım ne? Cebinde

kaç para var? Ne zaman öleceğim?" gibi, başladılar yüzlerce soru sormaya. Bu zatı muhterem gaipden hepsini cevaplandırıyorlardı. Fakat bunların doğru olup olmadığını tahkik etmek için birisinin aklına bir şey geldi: "Yahu bu aşığısını kazalım bakalım. Aşığıdan böyle bir şey çıkacak mı, çıkmayacak mı?" diye. İndiler aşığısını kazdılar. Bir iskelet ve dedikleri yerde hakikaten ölmüş, tamamıyla iskeleti kalmış bir adam meydana çıkıyor.

İLK İTİRAZLAR

Bu iş süratle Amerika'ya yayıldı. Amerika'dan papazlar, doktorlar, avukatlar, hâkimler velhasıl bütün bu işle alâka göstermesi muhtemel, entelektüel bütün insanlar tek tek Hydesville kasabasına hücum ettiler. Ve gruplar teşekkül etti. Eve artık muayyen zamanlarda, muayyen gruplar geliyor, muayyen gruplar çıkıyordu. Fakat bununla beraber insanlar arasında maalesef öyle anlar da vardır ki, bir taraftan ilim uyanırken, öbür taraftan da cehil, bir kutup hâlinde onun karşısına dikilir. Evvelâ papazlar seslerini yükseltti: "Ooo, bu eve değil girmek, yaklaşmak bile caiz değildir. Çünkü bu evi şeytanlar basmıştır. Bu şeytanlar kiliseye karşı bir tertibat almıştır ve ancak bugünkü şeytanî yollarından yürüyerek kiliseyi yıkmak istiyorlar" dediler. "Bine-analeyh bu kızları linç etmek lâzım." Bittabiî bu hadise hoş bir şey değil. Hemen aile oradan İngiltere'ye kaçmak için yolu tuttu. Mutaassıp birtakım kimseler linç etmek için üzerlerine hücum ettiler. Bir genç ortaya çıktı. Gencin kafası, gözü yarıldı. Ölüm hâlinde hastahaneye kaldırıldı. Kızlar da kurtarıldı. Nihayet kızlar İngiltere'ye gittiler. İngiltere'de İngiliz âlimleri bunlarla meşgul oldular ve ayrı ayrı komiteler hâlinde raporlar verdiler. Ve işlerin hakiki olduğuna, katiyen şimdiye kadar malûm olan bazı maddî vesait ile bu hadisenin husule gelmeyeceğine dair kendi imzalarıyla komitelerin verdiği raporlar var. Bu hâl, bütün Avrupa'ya süratle bu işin yayılmasına sebep oldu. Artık Fransa'da Allen Kardec isimli bir zat bunu ilmileştirmek, bir felsefe, bir ekol hâline sokmak için tertibat aldı. Bu hikâye de böyle başladı.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Şayan-ı dikkat: Dikkate değer
Gaip: Görünmeyen

Muayyen: Belirli
Cehil: Bilgisizlik

Mutaassıp: Tutucu
Vesait: Araç

BİLGİ ve TATBİKAT

Erol KONYALIOĞLU

(Geçen sayıdan devam)

BİLGİ ve NEFSANİYET

Öğrendiğimizi bilmeli, başkalarına aktarmalı ve davranışlarımıza yansıtmalıyız. Bilgi sahibi böyle olunabilir.

Fakat nefsanîyet öylesine kalın bir duvardır ki, bunun arkasında bilgi hazinemiz lüzumsuz, atılmış eşyalar gibi karma-karışıktır. Yerli yersiz, hırsla elde ettiğimiz bilgiler bize yük teşkil ederler ve zararları olabilir. O hâlde bizi ileriye götürmek üzere yardımcı olmayan bilgiler, ister ışıktan ister karanlıktan olsun, aynı anlamda olup bizim için gereksiz ağırlıklardır. Bu yüzden bilgi yolunda ilerlerken, sabırlı olmalıyız ve nefsanîyetin dizginlerini sıkı sıkı tutmalıyız. Nefsanîyetin dürtüsüyle bilgi hırsına düşmek, bilgi hazımsızlığı yaratır ve ruhsal dengemizi bozar.

Gözlem gücünün çok önemli bir ruhsal kudret olduğunu ne kadar tekrar etsek azdır. Almamız gereken bir bilgiyi, acı ve tatlı yönleriyle bir olayı yaşamadan da elde etmemiz mümkündür. Etrafımızda cereyan eden olayları gözlemleyerek, ihtiyacımız olan bilgiyi elde etmemiz bize zaman tasarrufu sağlamış olacaktır. Sezgi, ilham ve rüya yoluyla alınan bilgiler ise bizim değer kazanmamız ve hızımızın artması için bize yapılan ruhsal yardımlardır.

GERÇEK BİLGİ ve DÜNYASAL BİLGİ

Ruh bedenle ilişkisini kestikten sonra, bedensel hafızamızda yaşarken biriktirdiğimiz pek çok bilgi dünyada kalır. Çeşitli li-

sanlar bilebilirsiniz; fizik, kimya, matematik bilebilirsiniz. Onların hiç biri dünyadaki nitelikleriyle gerekli değildir. Beyin hafızasında kalmış dünya hayatında kullanılması gereken bilgilerin büyük bir kısmı yok olur. Ancak şuurlu alanlarından içeriye geçebilmiş olanlar sürer giderler. Tatbikatlarımız sonucu elde ettiğimiz ve bizdeki idrak ve şuurlanma sonucunda alabildiğimiz öz bilgilerle yolumuza devam ederiz. Diğer bilgiler zamanla silinir. Bu hayatımızda lise matematiği biliyorsak, gelecek hayatımızda yüksek matematik öğrenerek tekâmül edecek değiliz. Hiç alâkası yoktur. Ama sevginin ve merhametin ne olduğunu öğrenmek için defalarca enkarne olabiliriz.

BİLGİ ve DEVRE SONU

Bir realiteyi aşılıp yeni bir safhaya geçiş, yani tekâmülde yeni bir sayfanın açılması, varlık ve varlık grupları için sarsıcı ve zorlu olmaktadır. Bugün insanlık ağır bir teşevvüş içinde kıvrınmaktadır. Bu şaşkınlık, eski bilgilerinin iflâsının ve buna karşılık yeni devrenin pırıl pırıl bilgilerinin doğuşunun işaretidir.

Gerçekten, yeryüzünde süregelen savaşları, ekonomik krizleri, bunalımlı insanları düşünenecek olursak, teşevvüş hâli giderek arttırılmakta ve şiddetlendirilmektedir. Etrafımızdaki insanlardan çok samimî ve uyanık olmak şartıyla yararlanabiliriz. Devre sonuna hızla yaklaşıyoruz. Devre sonunu düzenleyen ruhsal plân, varlıklara, nefsanîyetlerinin ortaya çıkması için büyük baskı yapmaktadır. Bu baskı, pozitif ayıklanmanın esasıdır. Yani çevremizdeki aşırı nefsanî davranışlar, bu baskının sonucudur. Tesirin yüksekliğine dayanamayan

fertler ve topluluklar, ağır teşevvüşler içindedir. Ve bunun daha da artacağı muhakkaktır. Her ne kadar pozitif ayıklanma, çevremizdeki insanların ıstıraplarını arttırmakta ve birtakım karışıklıklar meydana getirmekte ise de, bunun her sahada, bütün toplulukların genel tekâmülünde aşamalar katetmeye doğru, gelecek için hayırlı sonuçlar doğuracağını bilmeliyiz. Pozitif ayıklanma kısaca olumlunun olumsuzdan ayrılmasıdır.

Devre sonunu alın açıklığı ile tamamlamak varlıklara bağlıdır. Bilgi ve tatbikatımız birbiriyle uyumlu olmalıdır. Yaptığımız veya yapacağımız hareketin anlamını bilmiş olmamız gerekir. Yani tatbikatlarımızda kendimizin farkında ve şuurlu olmalıyız. Fiillerimizin anlamına ulaşabilmemiz, geçirmiş olduğumuz tecrübelerden elde etmiş bulunduğumuz idraklere bağlıdır. Yaşadığımız olaylar bizde bazı idrakler biriktirecektir. Yani bilgi yükümüz artacaktır. Bilgi ancak kullanıldığı zaman yararlıdır. Davranışlarımızdaki atalet, bilgimizin liyakatine ulaşamadığımızdan ileri gelmektedir. Çabamızın şiddeti, bilgiyi hak etmemizi sağlıyor ama önemli olan, liyakatı elde edebilmek, yani bilginin tasarrufçusu olabilmektir.

Evet, beşeriyet, içinde bulunduğu devrenin sonlarına gelmiştir. Bu dünya okulu kapanıp bir başkası açılacaktır. Açıktır ki, herkes elemeye tâbi tutularak bir seçme yapılacaktır. Mezuniyetimiz bilgi derecemize bağlıdır. Sınıfta kalanları gerçekten daha zorlu bir devre beklemektedir. Sınıf geçmeyi başaramazsak, eldeki bilgilerimizi de kaybedip, yeni baştan binbir zorlukla bilgi edinme çabasına girmemiz gerekecektir. Esasen içinde bulunduğumuz devrenin şimdye kadar çoktan kapanması gerekirdi. Fakat ruhsal enerji seviyesi yüksek varlıkların mevcudiyeti sayesinde, bu kapanış geciktirilmektedir. Aşağıdaki ruhsal tıbbi durumu şöyle açıklamaktadır:

"... Fakat bu devrenin beşerî varlığı, zaman zaman umulandan daha fazla ataklar, umulandan daha fazla yükselmeler ve umulandan daha fazla inkişaf kaydetmiş olmasından dolayı kendisine oldukça mü-

him ve kendileri için çok daha mühim olan bir realiteyi de yaşatmayı istemişlerdir.

Buna ait bir örnek verelim:

Mukaddes kitaplarınızda daima bir kıyamet gününden, daima bir Mesih'den hep bahsedilir durulur. Ve bir türlü ne Mesih iner, ne kıyamet kopar. Yani insanlığın gelecekteki tarih akışı içerisinde daha önceden, kuvvetli bir tahmin üzere tespit edilen bazı olaylar ve tarihler, yüksek zorunluluklar tahtında, özellikle sizin galaksinize bağlı kanunların iktizası olarak daima ileriye itilmiştir. Yani daima tâlik edilmiş, tâviz verilmiş, geciktirilmiştir..."

Her ne kadar ruhçuluk, bilgiyi tatbikatla bütünleştirirse de, bilgiyi hemen akabinde, aynı hayat içinde tatbik edemeyebiliriz. Bilgi ve tatbikat bütünlüğü birbirini takip eden hayatlar içinde geçerlidir. Günlük tatbikatlarda bazı sınırların dışına taşamayız. Ama yine de, tatbikat için karşımıza çıkan fırsatları değerlendirsek bize yeter.

Çağımızda yapılan tatbikatlar, genellikle maddî yönü olan sahte mutluluklar elde etmeye yöneliktir. Gerçek mutluluk, dünyaya hayatındaki maddî hazların getirdiği mutluluk değil, hakikat bilgisinin peşinde koşup onu sezmenin verdiği huzur ve iç sevincidir. Evrensel ahenge bilgi yoluyla varabiliriz.

Bilgilerimizi şuurlu olarak tatbikatlarımızda yansıtmalıyız. Eğer ikisi arasında bir mutabakat yoksa, yani bilgi ve tatbikat farklı yönlerde ise, gerginlik ve sıkıntı içindeyiz demektir. Ortada karmik bir telâfi vardır ve biz bilgiyle tatbikat arasındaki uyumsuzluğu sürdürdükçe, karmik borçlarımızı arttırmış olacağız. O hâlde ahenkli bir yaşam sürdürürebilmek için, tatbikatlarımızın bilgilerimizin ifadesi olmasına özen göstermemiz gerekir.

BİLGİ ve HOŞGÖRÜ

Esasen bilgilerimizi tatbikat sahasına koyabilmemiz, tekâmül seviyemizle yakından alakalıdır. Seviyemiz yükseldikçe bilgi ve tatbikat bütünlük kazanacaktır. Bilgi yobazlığı yapmadan zihnimizi yukarılara açık

tutmak, samimiyet ve çabamız oranında bize yükselti kazandıracaktır.

Burada hoşgörünün önemi de ortaya çıkmaktadır. Ne kendimizi, ne de başkalarını sınımsız prensiplerle cendereye almaya hakkımız yoktur. Bu tutumda ısrar etmek, nefsanîyetin bir ifadesi olup gelişmeye de engel teşkil eder. Kendimizi ve başkalarını bilgi seviyesi bakımından kınayıp küçük görmemeliyiz. Bilgi farklılıklarını hoşgörüyle karşılamak, bilgeliğin yolunda atılmış bir adımdır. Yapılması gereken, farklılıkların nedenini araştırıp doğruya yaklaşmaktır. Başkalarının bilgilerini sürekli olarak eleştirip eylemde bulunmayanlar açıkça nefsanîyetlerini tatmin etmektedirler. İnsanlar nasihatten çok, yaşayarak bilgilerini artırırlar. "Bir musibet bin nasihatten iyidir." atasözü bu bakımdan önemli bir gerçeği vurgulamaktadır. O hâlde iyi niyet örtüsü altında bile olsa, kendi bilgilerimizi başkalarına ısrarla empoze etmeye çalışmak ve devamlı eleştirmek, bizde bilgi hazımsızlığının işaretidir. Tekâmül ufkunda herkes kendi tatbikatlarını yaparak kendi başına yükselmesini bilmelidir. Koltuk değneklerini bırakıp, engelleri aşmasını öğrenmeliyiz. Bu arada hiç şüphesiz, şuurlu yardımlaşmayı unutmamalıyız.

TATBİKAT BİLEREK YAPILMALIDIR

Genellikle olayları yaşarken, bizler kendimizi hatırlamayız. Nesne ve olayların âdeti bir parçası gibi oluruz. Tatbikat yapmak, tatbikat olmak değildir. Buna karşılık, onun dışında, onun tesirlerini içimize sindirebilmeliyiz. Kendi kendimizi hatırlama kapasitemizi arttırmak çok önemlidir. Her tatbikatımızda, "Ben, benim. Şu sebeple bunu yapıyorum." diyebilmeliyiz. Oysa genellikle, hayatın akışına kapılıp, olaylar içinde kendimizi kaybederiz. Şuurlu oluş, kendinin farkında oluş demektir. Hiç şüphesiz dünya insanı sınırlıdır. Özürümüz vardır. Şuurumuzu tam kapasite ile kullanmamız, şimdilik kozmik nedenlerle mümkün değildir. Ama hiç olmazsa yüksek bir otomat olduğumuzun, kozmik bir elin parmakları ara-

sındaki piyanolar olduğumuzun idrakine varmak için, kendimizi bilme gayreti içinde olmalıyız. Belki öyle bir an gelebilir ki, gönlüllü evren işçisi olmanın yüksek idrakine varıp, İlâhi Murat'a hizmet etmenin yüce sevincini tadabiliriz.

Tatbikatlarımızda başarıyı engelleyen faktörlerden biri peşin hükümlerimizdir. Peşin hükümlerimiz kalın bir duvar oluşturur ve bu duvarın ardında biriken düşünceler, zamanla bize yük olur. Çevre ve edindiğimiz kültürle ortaya çıkan peşin hükümlerimiz, gurur, korku ve bağımlılık tarzında belirir. Peşin hükümler, tatbikatlarımızda ileri hamleler yapmamızı engeller ve vicdan sesini perdeler. Yani tekâmül hızımızı azaltıyoruz demektir. Böylelikle açık zihinle ve her türlü peşin hükümden uzak, samimiyetle gerçeği aramanın önemi bir kez daha ortaya çıkmaktadır.

En değerli tatbikat nefsimizi gözetmeyen tatbikattır. Aksi hâlde, kendi kozamız içinde kendimizi besliyoruz demektir. Hiç şüphesiz, dengeyi korumak için kendi bütünlüğümüzü sürdürmek zorundayız. Ama, bize hız verecek olan, başkalarına yönelik tatbikatlarımızdır. Sonucu nefsanî açıdan düşünmeden vazifemizi yapmalıyız. Tatbikatlarımızın tatlı meyveleri bizi oyalamalıdır.

TATBİKATLARDA BAŞARI ŞART MIDIR?

Bilginin tatbikatı sırasında her zaman başarılı olamayabiliriz veya o bilgiyi, bilginin edinilmesinden hemen sonra kullanamayabiliriz. Unutmamamız gerekir ki, bir olayın meydana gelmesi için pek çok faktörün, pek çok mizansenin üstüste çıkması gerekir. O hâlde bir olayın muhakkak bizim arzu ve bilgimiz doğrultusunda gelişmesi beklenemez. Burada sabır ve iyi niyetle olayı yaşayıp gözlememiz gerekir. Bununla beraber, şuurun belli bir seviyeye yükselmesinden sonra, bilginin tasarrufu, dolayısıyla olaylara hâkimiyet söz konusu olacaktır. Ne olayları yaşamadan soyut bilgilerle avunmak, ne de düşünmeden olaylar içinde yaşamak, bilgiyi ruha mal edemez. Asl-

Yeni Çağ'ın Tesirleri

iNSANLAR, dünya üzerinde uygulamaya konulmakta ve sürekli artmakta olan kozmik yeni tesirlere ve güçlere adapte olmak zorunda kalacaktır. Ve mecburen bu tesirlerle birlikte kendi iç varlıklarında bir yükselme hissedeceklerdir. Eğer kendilerini bu tesirlere adapte edemeyecek olurlarsa, buldukları aşama, bunlara kendilerini ayarlayıp ilerleyebilenlerin çok gerilerinde kalacaktır. Bu yüzden gerilerde kalmalarını önleyecek iple sarılmak zorundadırlar. Bu sayede de yükselmeye çıkıp, varlıklarını çok daha yüksek bir düzlem üzerine oturtabileceklerdir.

Birçok insan yoğun olarak gelen bu tesirlerden aşırı derecede etkilenip biraz ıstırap çekebilir. Ama diğer taraftan da topyekûn bir yükselme söz konusudur, bu nedenle endişe duyanlarınız bulunabilmektedir. Nitekim bir insan yüksek bir dağa ya da gökdelene çıktığında kendisini nasıl sersemlemiş hissediyorsa, aynı şekilde bu durum da insanlarda bazı değişikliklere yol açacaktır. Sezgileri çok fazla artacaktır. Bunun sonucu olarak mide bulantıları ya da hafif baş dönmeleri gibi birtakım fiziksel tezahürler ortaya çıkacaktır ve doktorlara başvuracaklardır. Ve olay gerçekleşene kadar da hiç kimse neyin olup bittiğini kesin olarak fark etmeyecektir. Eğer bu insanlar işin gerçeğini öğrenirlerse ancak bunu tanıyabileceklerdir. İşte o zaman fazladan oluşan bu tesirlerini çevrelerine dağıtacaklardır.

Ne yazık ki, dünya üzerinde çok fazla şeyler oluyor ve daha da fazla şeyler olacak, hem de çok çabuk bir şekilde. Bunların sonucunda ise **insanlar, kendi varlıklarıyla baş başa bırakılacaktır.** Bu nedenle, ölümden sonra farklılıklarınız olduğu gibi, dünya yaşamı sırasında da farklılıklarınız ve buna bağlı olarak ayıklanmalar olacaktır.

Önünüzde birçok kavşaklar ve buna bağlı olarak çok çeşitli yollarınız var. Öyle görünüyor ki, kavşaklarınız çok olduğu için bunlara ait hiçbir işaret levhası yok. Ama bu işaret levhaları aslında kendi iç varlıklarınızda mevcut. İnsanlar ne yöne gideceklerine bir an önce karar vermelidir. Aksi takdirde kaybolmuş durumda, ne yapacağını, nereye gideceğini, hatta nasıl ve neyi düşüneceğini bilmeyen kitlelerle birlikte yollarına devam edeceklerdir. Hâlâ sadece kendi düşünceleriyle yapayalnız durumda nice insan var. Onlara umut aşılayarak yeni şeyler dinlemelerini sağlamak ve bu konuda onlara cesaret vermek gerekmektedir.

İnsanlar, Tanrı'nın onları sevmesine neden izin vermiyorlar? Tanrı, sert elini uzatmak zorunda kalana kadar bu eli neden geri çeviriyorlar? Tanrı hiçbir zaman zalimlik yapmaz. İçinde bulunduğunuz şartlar ne olursa olsun, ne kadar derine batmış olursanız olun, Tanrı rahmet sunan elini size uzatmaya hazırdır. Ve bu el her insanın yaşamı boyunca ona rehberlik yapar. Ama Tanrı'yı duyamayacak hâle geldiğiniz ya da O'nun öfkesini hissettiğiniz zaman demek ki kendinizi O'ndan ve size ulaşabilecek elin rahmetinden ayırmışsınızdır.

İnsanlar öyle bir durumdadırlar ki, birbirleri arasında uzanan hatlara ihtiyaçları

Devamı S. 40'da

DOĞRU YOLDA MIYIZ?

* Selman GERÇEKSEVER *

Önce, başlıktaki iki sözcükle neyi kastettiğimizi açıklayalım: "Doğru" dan, en azından bu hayatımızda, ruhsal evrimimiz açısından verimli sonuçlar getirecek, bizi ruhsal evrim spiralinde hızlandıracak, İlahî İrade Kanunları'na uyumumuzu kolaylaştıracak husus ve durumları kastediyoruz. "Yol" sözcüğünden de kastımız, hayat yolu, yaşam biçimidir. Bunun dinsel literatürdeki karşılığı "hak yolu"dur. Yani, bu hayatımıza doğmadan önce, bedensiz hâldeyken, bedensiz rehberlerin yardımıyla, belirli ruhsal evrim ihtiyaçlarımızı gidermek üzere kendi kendimize tasarlayıp, plânladığımız hayat plânıdır. Bu yoldan sapmadan yürüyebilmek, bedenlenmeden dolayı, kapalı şuurla, hele bu günkü, çoğunlukla saptırıcı dünya şartları içinde yürüyebilmek, gerçekten de "sırat köprüsü" ile sembolize edilmeye değer çok zor bir iştir. İşte, dünyanın ve bedenli hâlde olmanın aldatıcı ve saptırıcı icaplarına rağmen, insanın doğmadan önce hazırladığı hayat plânını (Bir celsede de ifade edildiği gibi %50 oranında bile.) uygulayabilmesinden, onun "doğru yol"da olmasını kastediyoruz. "Hayatta başarılı olmak" ifadesinden bunu anlıyoruz. Şimdi, başlıktaki bu iki küçük (ama bizler için tüyler ürpertici nitelikte olan) sözcüğü açıklamak amacıyla yaptığımız bu giriş mahiyetindeki paragrafta ele aldığımız ifadelerle açıklık getirmek amacıyla, konunun derinliklerine doğru nüfuz etmeye çalışalım.

NİÇİN İSTIRAP ÇEKTIĞİMİZİ DÜŞÜNMEK

Bu duruma göre, doğru yolda olmanın hemen hemen eş anlamlısı olan TEKÂMÛL denildiği zaman, genellikle az ya da çok, belirli bir açıyla yükselip giden bir çizgi, hatta yol imajı doğar zihinde. Hâlbuki, tekâmül bu kadar basit bir olgu değildir. Bu nedenle, bunun eğrisini ya da çizgisini lineer bir tarzda düşünmektense, spiral, hatta oldukça basık bir spiral tarzda düşünmek daha az yanıltıcı olur. Zira biz her yaptığımız işle, her çektiğimiz ıstırapla tekâmül ediyor değiliz. Dünya zaten ıstırap yeri. Dünya Okulu'nun öğretim metodu ıstırap. Mutluluk diye nitelediğimiz durum ve hâllerin hepsi, izafî ve gelip - geçici. Üstelik, bedelini ödemediğimiz (en ufakından bile) bir mutluluğumuz, rahatlığımız var mı? Burada önemli olan, niçin ıstırap çektiğimizi düşünmek ve anlamaya çalışmak. Bize ıstırap veren olayın ardındaki dersi ve olayla birlikte gelen tesiri anlamaya çalışmak. O zaman anlayacağız ki, ıstıraplarımızın ve korkularımızın kökeninde, büyük ölçüde bencilliklerimiz ve ego hamlıığımız yatmaktadır. Dolayısıyla dünyanın ıstırap yeri oluşu, insanın kendisinden ve dünyaya yaklaşımından dolayıdır.

O hâlde her yaptığımız iş, hatta çektiğimiz ıstırap bize tekâmül sağlamıyorsa, yerimizde mi sayıyoruz, geriliyor muyuz? Tekâmülde gerileme söz konusu mudur? Hayır, hiç bir şey karşılıksız ve anlamsız değildir.

(Bir tebliğde denildiği gibi, bir sineğin kanadının titreşimi bile anlamsız ve etkisiz değildir.) Ama yerinde saymak ya da belirli bir alan içinde, hemen hemen sıfır derecede irtifa ile faaliyet içinde olmak çok olasıdır. Buna "yatay" tekâmül de diyebiliriz. Bu bir tür "hazırlık oyalanması"dır. Kendi hayat plânı ile ilgili olarak da olsa, dünyasal icapların içinde kendini kaybetmiş, alışkanlıklarının kurbanı, arzularının esiri, nefsanî çıkarlarının kölesi olan kendinden bihaber insan; bir lâboratuara bir dizi etüd yapmak üzere gelen, fakat içeri girdikten bir süre sonra lâboratuardaki araç - gerecin pırlıtsısına ve çeşitliliğine kendini kaptırarak onlarla, küçük bir çocuğun oyuncaklarıyla oynadığı gibi oynamaya, onları biriktirmeye kalkan bir bilim adamından farksızdır. Dünya da belirli ruhsal değerler kazanmak üzere deneylerin yapıldığı bir lâboratuar olduğuna göre, bu tutum içinde bulunan bir insanın dikey (ya da spiral) tekâmül şöyle dursun, eğer hiç uyanmadan giderse, o hayatını yeniden tekrarlaması söz konusu olacaktır. Dolayısıyla bir yaşamını bu şekilde geçirmiş ya da geçirmekte olan bir insan için "doğru yol"da olduğu ya da "doğru yol"dan geçerek spatyoma geldiği söylenemez.

DOĞRU YOL ÜZERİNDE BULUNABİLMENİN ŞARTI

Uzun lâfın kıyası, bizim için mümkün olduğu kadar doğru yol üzerinde bulunabilmenin şartı; bizi (doğmadan önce hazırladığımız) hayat plânımızdan (hak yolu) saptıracak dünyasal icaplardan, maddenin gerilettiği tesirinden, her türlü toplumsal ve dinsel katlıklardan, bilimsel ve dinsel taassuptan kendimizi korumaktır. Bunu yapabilmek i-

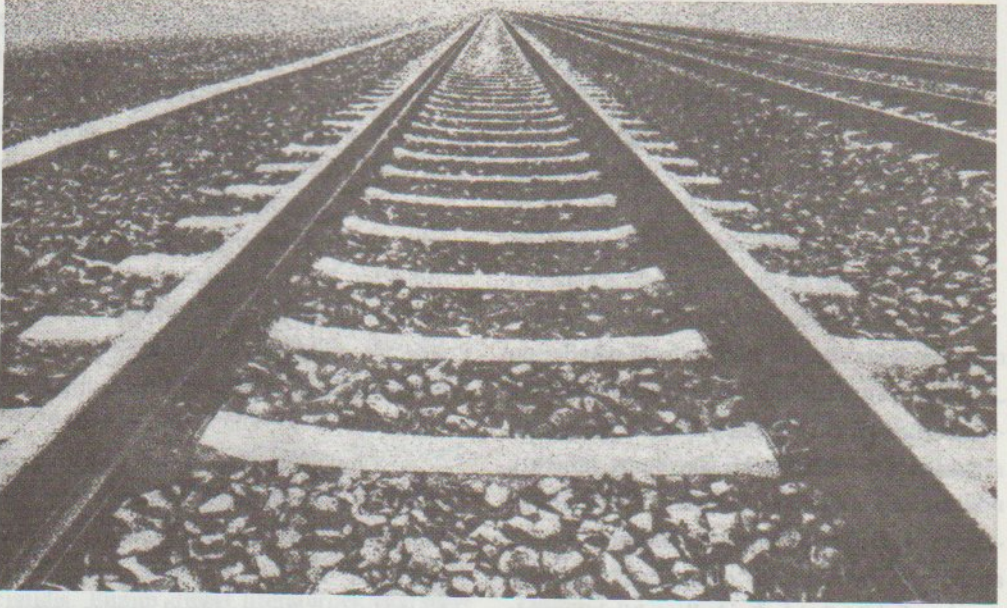
çin kendimizi tanımak, egomuzun ketmedici baskısından kurtulup, vicdan hürriyetine kavuşmaktır. Hayat yolunda bizleri başarılı kılacak, doğru yolda tutacak ve spiral evrimde hızımıza hız katacak yaşam şekli budur.

Zira sırat köprüsü ancak bu şekilde geçilir, dünya böyle yenilir, toprak anaya ırgat olmaktan böyle kurtulunur, vicdan hürriyetine böyle kavuşulur ve Nirvana'ya böyle ulaşılır. Ne mutlu, bu yolda hiç değilse %50 başarılı olanlara... İşte gerçek cennetlikler bunlardır.

Görüldüğü gibi, "doğru yol"un uzak uçundaki ufuk oldukça parlak, ya da doğru yolun uzak ucu, ufuktaki ulu yağların üzerine kadar alçalmış beyaz bulutların içinde kayboluyor. Bu maddesel şartlar içinde bu temiz yolda aydınlık ufuktaki beyaz bulutlara doğru yürümek çok zor. Ama, aslında zorluk ne yolda, ne de dağda... Bunun bize zor görünmesi dar şuurluluğumuzdan, nefsaniyetimizden, bağımlılıklarımızdan kopamayışımızdan ileri gelmektedir. Dolayısıyla asıl zorluk kendimizden dolayıdır. Kendimizle ilgili bu zorlukları halledebilsek, kendimizi bu temiz yoldan başka bir yerde bulacak değiliz. Hem de kendi önümüzü kendimiz aydınlatır vaziyette, vicdanımızın rehber sesini daha çok duyarak, rehber varlıklarımızın fısıltılarını daha kolay işitir vaziyette. Doğru yolda ilerlememizin zorluğu kendi kendimizden kaynaklandığına göre, biraz da kendimize dönerek bu zorlukların hangi eksikliklerimizle ilgili olduğunu ve bunları gidermenin nasıl olabileceğini görmeye çalışalım:

KALIN ENSELİ İNSAN

İnsanı "doğru yol" dan saptıran eksiklikleri asırlardan beri söylenegelmiştir, ama

insanoğlunun ensesinin kalınlığından ve egosunun kabalığından dolayı, bu öğütlerden çok ders almışa benzemez. Dikkat edeceği ve uygulayacağı şeyler, sonunda elde edeceği kazanca göre ufak tefek sayılabilecek hususlardır. Ama yukarıda da söylediğimiz gibi, egonun kabalığından, gururun azametinden dolayı bunları kolay kolay nefesine de uygulayamaz, gözünde büyür gider... Toplumsal, dinsel, psikolojik ve fizyolojik bahane ve tevillerle egosunun işine gelmeyen, gururunu inciten durumlardan kaçır. Örneğin, sade bir hayat yaşamak yerine, bir sürü yapay gereksinimler içinde, sözüm ona, mutluluğu arar durur. Hâlbuki mutluluğa giden yollardan birinin, arzuların azaltılması olduğu, Buda'dan beri söylenmiyor mu? İnsanlara ışık tutmuş büyüklerin yaşamlarının en büyük özelliği sade yaşayışları değil midir? Bu "sadelik"den kastettiğimiz, sadece üst - baş, evin döşenmesi ile ilgili sadelik değil, fakat aynı zamanda, beslenme ve bilgilenme konusundaki sadeliklerdir: Gerçekten ihtiyacı olan şeyleri

yemek, gerçekten ihtiyacı olan (kendisini doğru yolda tutacak) bilgilere yönelmek vs.

Yapay ihtiyaçlar hastalığından başka bir şey olmayıp, altı ayda bir değiştirilen ve bu nedenle insanların bu zaafından yararlananlara büyük paralar kazandıran moda denen tutkunun verdiği itilimle (bunca fakir fukara yoksulluktan can çekişirken, hâline şükretmeyerek), "falanca bluzu alamadım, filanca marka montu arkadaşım almış da ben alamadım..." diye üzülen insanın, doğru yolda olsa bile, bu ve buna benzer yapay gereksinimler nedeniyle mırıldanmalarına son vermediği takdirde, (doğru yoldan) sapmayacağını kimse garanti edemez. Bunun gibi, insanın içini ve yolunu aydınlatacak bilgi sadedir. Kendisine daha güçlü bir maddesel gelecek sağlamak, rakiplerinin karşısında daha güçlü bir rakip olmak, insanlar üzerinde ne yolla olursa olsun, daha büyük bir etkiye sahip olmak amacıyla bilgisini arttırmaya yönelir, hatta psişik yeteneklerini geliştirmeye çalışan ve bu türden ihtiyaçlar içinde oldu-

ğunu beyan eden bir insanın hayatının sadeliğinden, yolunun doğruluğundan kolay kolay söz edilemez. Bu insanın hayatının sonuna kadar da bu hırsıyla yaşaması kendisine aradığı mutluluğu, daha doğrusu ona göre maddesel rahatı ve huzuru getirmeyecektir. Çünkü, bu yolda yapacağı etkinlikler, esasen ego çıkarlarına ve gurur takviyesine yöneliktir. Bu da insanoğlu için, tekâmülcü ruhçuluk açısından, yüz karasından başka bir şey değildir.

SADE YAŞAMAK

Sadelikten uzak yaşamının başka bir sakıncası da, bize çok zaman kaybettirmesidir. Halbuki dünyadaki günlerimiz sayılı olup, zamanımız çok değerlidir. Dolayısıyla bu sayılı zamanın ruhsal evrim çıkarlarımıza en uygun şekilde kullanılması, bedenli yaşamın geriletici (nefsanî ve duygusal) tesirlerinden sakınılması, insanın bu dar şuurluluğundan dolayı her an hataya düşebileceğinin unutulmaması, en akıllıca bir hayat anlayışıdır. Böyle bir anlayışla ruhsal sağlığımızı en iyi düzeyde tutar, hem bu hayatımızda hayat planımıza göre tamamlamamız gereken noksanları tamamlar, hem de yeni hayatlarımız için daha hızlı yol alabileceğimiz ortamlar ve şartlar hazırlamış oluruz kendimize. Unutmayalım ki, hayatta fiziksel duygularımızı ve duygusallığımızı tatmin etmekten daha önemli ve yararlı, yapabileceğimiz şeyler de vardır.

İncil'de (John 2:15-16) mealen, "Dünya'yı seveni Allah sevmez." deniyor. Hadiste de, "İki günü birbirine eşit olan ziyandadır." buyurulmuştur. Evet, dünyayı, hayatı sevelim, ama onu bir tekâmül aracı, bir ruhsal evrim ortamı olduğu için sevelim. Dünyanın ve dünyasal şeylerin hayranı olmak amaç değildir.

dir. Amaç olan, dünyada, dünya malı bedeni kullanarak ruhsal evrim ihtiyaçlarını gidermektir. Bunun için, her günü bir öncekinden daha çok değerlendirmek gerekir. Bu konuda ölçü de verilmiş: İki günün birbirine (hayırlı yaşam bakımından) eşit olması bile yeterli görülüyor. Doğru yolda yürüyerek, dünya insanına bunun esaslarını öğretmenler böyle diyorlar.

GÖNÜL ZENGİNLİĞİNDE YAYA KALMAK

Halbuki günümüz modern (?) insanına sorarsanız, yoğun etkinlikler içerisinde başını kaşıyacak zamanı yoktur. Hatta ekonomik durumu gün geçtikçe iyileşmekte, iktidarı her ay biraz daha güçlenmekte, kışlık üzerine yazlık, yazlık üzerine araba, araba üzerine yat alabilmektedir. Ama, zavallının şöyle içine yönelip birkaç dakika dua edecek zamanı bile kalmamıştır. Yani dua etmeye, şükretmeye, hatta tüm bunları niçin ve hangi bencil dürtülerle yaptığını düşünmeye beş dakikası bile kalmamıştır. Belki başkalarına hizmet ediyordur, ama kendisini ihmal etmiş durumdadır. Bu kadar zenginliğe rağmen, *gönül zenginliğinde yaya kalmıştır*. Örneğin, bir anda o güzelim yatı gözden çıkarabilir mi? Arabayı, yazlığı, hiç arkasına bakmadan bağışlayıp, o dayalı döşeli apartmandan da vazgeçerek, çok daha sade ve dolayısıyla kendi ruhsal gelişimine yönelik bir hayata dönebilir mi? Yani, maddenin çamurundan elini ayağını ne kadar zamanda temizleyebilir? Bunlar, bize ruhsal evrimde hız kazandıracak, ya da yazımızın başında dediğimiz gibi, spiral tekâmül eğrisinde ilerletecek *terk* örnekleridir. Bu, kuşkusuz, sadece zenginlere özgü bir uygulama değildir. Hayatın her

Bizler Kozmik Bütünlüğün Ruhsal Hücreleriyiz

Insanoğlunun da gözlemediği, bazen de çevresinde olup biten çelişkileri tecrübe ettiği bir dönem yaşıyor dünya. Çok sayıda karışıklık mevcut. Işıktan gelen birçok bilgi aracılığıyla, bizlere Bütün Varlıkların Tek'in, Bütünselliğinin bir parçası olduğu öğretildi. Ama bazılarıımıza göre böyle bir bilgi çok mantık dışı gelmektedir, çünkü o kadar çok savaş ve yıkım var ki.

Yine de tüm evrenler, gezegenler ve insanlar bir bütünü içinde yer almaktadır:

1- Evren, sonsuz sayıda birbirinin içine girmiş, görülmeyen Ruhsal Hücrelerden oluşmuş hâldeki Gezegen Sistemlerinin tümünü birleştiren Kozmik Plândır. Orijinal yani İlk Plânda birbirinden ayrı hiçbir hücre sistemler (ya da gezegenler) yoktu.

2- Gezegenel Plânlar, diğer gruplardan bağımsız bir şekilde yaşamaya karar vermiş zekâlardan oluşan belirli "gruplardır". Evren, Evrensel bir Sistem içinde bu zekâların yerleşebileceği, aynı zamanda tamamen bağımsız ve kendi gelişimlerinden sorumlu olabileceği alanlar yaratmak için gezegenel bölümleri kullandı.

3- İnsan Plânları... Belirli gezegen sistemlerinin sakinleri oldukları için, bu zekâlar, kendilerini, kendi bağımsızlıklarını arayan farklı hücrenel varlıklara böldüler. Bu sayede hayvan, bitki, mineral, deniz hayatı ve insan olarak bilinen plânların tekâmülünü gerçekleştirdi.

Bu "plânların" meydana gelmesine rağmen, Birliğin Mükemmel Kozmik Yasası asla değişmedi. Var olan her şeyin birbiri içine girmiş hâldeki birliği olan Mükemmel Evren, "bireysel hücreler" in yarattığı her sistemin içine, Kozmik Dengeyi sağlayan aynı yasayı taşıdı.

"Her birimiz bir Evreniz.", cümlesi her

birimizin, Tek Olan Evrenin Ruhsal Elemanlarının tümüne sahip olduğu kesin gerçeğini ifade etmektedir.

Dünyanın sakinleri fizik varlıklar olarak bizler de ilâhî Yasanın fiziksel kopyasını meydana getirdik. Hepimizin içinde, mükemmel bir biçimde dengelendiği takdirde mükemmel bir sağlığı koruyan fiziksel hücreler vardır. Kan hücreleri, kas hücreleri, sinir hücreleri ya da deri hücrelerinden biri dengesini yitirecek olursa, beden bozulmaya başlıyor. Ruhsal yönden de aynı şey geçerlidir. Eğer bir varlık "ruhsal hücre bozulmasına" izin verirse, bir dengesizlik meydana gelecektir. Bu da sadece o varlığı değil, aynı zamanda sistemin diğer elemanlarını da etkileyen ruhsal bir çözülmeye yol açacaktır. Çünkü her varlık da, sonsuz evrenin bir "hücre"si olan her gezegen sistemi gibi, bir gezegenin bir "hücre"sidir".

Şimdi yaşadığımız gezegene bir bakalım. Bir yandan her yerde var olan kötülükleri görüyoruz, diğer yandan da çevremizi saran o çok büyük iyiliği görüyoruz. Işığın çocukları olarak hedefimiz, sistemin, dengesini sağlmasına yardım etmektir. Kendi kendimizle kalıp derin düşüncelere daldığımız anlarda her şeyin ilâhî bir plâna uyum içinde çalıştığını bilir gibi oluruz. Böylece bu "sözde" kötülüklerin, arınmaya yardımcı ve bu sayede dengeyi sağlayıcı karmik ihtiyaçlar olduğunu kabul edebiliriz. Fakat biliriz ki, her ışık parçasının, bu işlemi hızlandırmada kendisine ait özel bir sorumluluğu da bulunmaktadır. Bu tıpkı fizik bir bedenin kan hücreleri sistemine benzer. Kan sisteminde, eğer iyi dengelenmişse bedensel sistemin bağımsızlığını sağlayan hem beyaz hem de kırmızı kan hücreleri vardır. Kırmızı hücrelerin sayısı yeterince fazla değilse, ciddi

has talıklar ortaya çıkabilmektedir. Gezegenimiz de öyledir. "Kötü hücrelerin" sayısı fazlalaşırsa, daha fazla karışıklık, savaş, hastalıklar, suçlar vs. meydana gelecektir. Ancak negatif ve pozitif "hücreler"in dengesi mümkünse, dünya insanları derslerini uyum ve anlayış içinde uygulayacaktır. Böylesi bir dengede, sözde "iyi ve kötüler", gezegen halkının yükselişinde birlikte çalışırlar.

Bunları göz önüne aldığımızda kendimizi Evrenin bir "hücre"si olarak görmemiz gerektiği gibi, arkadaşlarımızı, ailemizi, komşularımızı ve tanımadığımız insanları da Evrenin "hücreleri" olarak görmemiz gerekecektir. Bu gerçeği, yani her birimizin tek tek aynı sonsuz bedeninin aktif hücreleri olduğunu anladıkça bizden farklı düşünenlere, farklı kültürde olanlara, hatta büyük savaşlara neden olanlara bile daha hoşgörülü olabileceğiz. Hastalıklara sebep olan den-

gesizliklerine rağmen fizik bedenimizi sevmeye devam etmemiz gibi, davranışlarına bakmaksızın gezegenimizin insanlarını sevebileceğiz. Çünkü tıpkı bizler gibi, onlar da aynı bedenin, yani sonsuz evrenin hücreleridir.

Bu düşünceleri tamamıyla benimseyip, Bir Olan Bedenin hücreleri olarak örnek yaşam sergilersek, bu gerçeği başka insanların da anlamasına yardım edebiliriz. Varlıklar bu şekildeki Birlik ilişkisinin farkına vardıkça, Evrendeki Mükemmel Yasa daha fazla anlaşılacaktır. Ve böylece günümüzde "hasta" olan Gezegen Bedeninde denge yeniden kurulabilecektir. "Hücre dengesi" meydana geldiğinde gezegen Tekâmül edecek ve Tek Olan Evrensel Bedene kavuşabilecektir.

(New Age Teachings, Mayıs-Haziran 1993'den Çeviren: Ayhan TOLAYBENK)

DOĞRU YOLDA MIYIZ? Baştarafı S. 24'de

kesiminden insan "terk" deneyi yapabilir. Belirli alışkanlıklardan kurtulmak "terk"tir. Yıllardır severek kullandığımız ve yanımızdan ayırmak istemediğimiz eşyaları eşe dosta dağıtmak "terk"tir. Bunları yaparken içine düştüğümüz şuur hâllerini incelemek de ayrı bir zevktir. Bedenli hâlde yaşamının tadını çıkarmak aslında budur: Ruhsal ihtiyaçları ön plâna alarak, bedensel ihtiyaç ve alışkanlıklarla oyuncak gibi oynamak bedene hakimiyeti artırır ve bu ruhsal evrim aracını daha sağlıklı kılar. Bu şekilde sağlıklı hâle getirilmiş bedenle hayatın icaplarını göğüslemek daha az ıstıraplı ve daha verimli olur.

"Doğru yol" da ilerlerken, itici güç değişik şuur hâli yaşamaktır. Beden üzerinde

(yukarıda belirtildiği şekilde) bir hakimiyet sağlanırsa, başkalarının ruh hâllerini de yaşayabilmek mümkün olur. Dolayısıyla, onların başlarına gelenlerin (fiziksel olarak) aynen bizim de başımıza gelmesine gerek kalmaz. Zira amaç ıstırap çekmek değildir. Amaç, bu yolla gelecek bilgiyi kazanmaktır. İşte, bu şuur hâli hakkıyla yaşanırsa, gereken ders alınmış demektir. Onun için her şeye karşı uyanık olmak, görünenin ardında olan görünmeyen tesirleri görmeye çalışmak insanı "doğru yol"da tutar. Bu nedenle, hareketlerle örnek olmak ve böyle yapanları iyi izlemek "doğru yol"da bulunmamızı kolaylaştıracaktır.

Çevre Tasarımında Sinerjetik Yöntemler

Michael Riversong

SİNERJETİĞİN temel fonksiyonu, başka bilim dallarında uygulanabilecek sabit bir matematiksel yapı yaratmaktır. Bu, geçmişte matematiğin yaptığı bir fonksiyon hâlindeydi. Örneğin, Isaac Newton ile Galile'nin keşifleri, Avrupa ve ABD'de inşaat mühendisliğinin gelişiminde birinci rolü oynamıştı. Bugün ise sinerjetik keşifleri "kısalaştırmanın" gelişiminde temel rolü oynamaktadır. Kısalaştırma dediğimiz şey ise "daha az malzemeyle daha çok şeyler yapmayı öğrenme" sürecidir.

Bina Tasarımı

Günümüze kadar sinerjetik en çok kullanıldığı alan, daha verimli ve yeterli yapılar tasarlama işleri olmuştur. Kubbe şeklindeki binalar buna en iyi örnektir. Bu binaların yapısal tasarımı sinerjetik aracılığıyla gerçekleştirilmiştir, çünkü binaların içindeki destek sütunlarının hesaplanması kolaylaşmıştır. Kubbesel binalar maksimum miktarda yer kaplayan minimum miktarda malzeme kullanılarak yapılmaktadır. Bu yüzden askerî alanlarda çok geniş ölçüde kullanılmaktadır.

Şu anda kullanılmakta olan binalar araştırılıp, gerekli görülürse sinerjetik ilkelere kullanılarak en iyi duruma getirilebilir. Sinerjetikte istenen ideal açılar, herhangi bir yapının uyumlu oluşu açısından gereklidir. "Yukarısı ve aşağısı" yerine "içerisi ve dışarısı" terimleriyle düşünmeye alışacak

olursak, göreceğimiz ki binalar, içinde oturanların zekâ ve anlayış düzeyini genişletmede bile kullanılabilir. Matematiksel süreci anladığımızda, oturlan yerleri yeniden tasarlamak, daha basit ve daha ucuz hâle getirilebilir. Örneğin bir bina içindeki mukavemet hatlarını gözlemleyerek, karmaşık mühendislik denklemlerini kullanmadan, ilâve destekler için en iyi hattı öğrenmek mümkün olabilir. Sinerjetik kullandığımızda, bu, otomatik bir mantal işlem hâline dönüşebilir.

Jeobiyoloji

Jeobiyolojik düzeni sağlam olmayan insanlar, kanser gibi belirli hastalıklara daha kolay yakalanabiliyorlar. Son yüz yıl içinde Almanya, Avusturya ve Fransa'da yapılan istatistiksel araştırmalar bu gerçeği açıkça gösteriyor. Jeobiyolojinin sırlarının açılmasında sinerjetik, bir anahtar rolü oynayabilir. Bu yüzden, sinerjetik matematiksel işlemleri içinde kanserin çaresini bulabiliriz!

Rus uyduları, ışığın belli bir dalga boyunda, dünya küresini bir kalıp hâlinde çevreleyen daha süptil bir kalıp keşfettiler. Bu şeklin tam olarak neye benzediği belli değil, ama Çinlilerin Chi gücü dediği şeye karşılık gelen enerji dalgalarından oluyor olabilir. Çinlilere göre, bu esrareniz Chi gücü tüm evreni birarada tutmaktadır. Bu geniş şebeke hatlarının bütün küreyi çaprazlamasına kestiğine inanılmakta. Ve yöresel geleneklere göre kutsal öneme sahip yerlerin yakınından geçmekte. Bu çizgilerin pratikteki

uygulamaları pek net değil. Ancak jeomansi olarak da bilinen eski jeobiyojik uygulamalarda, ülkeyi boydan boya geçen "ley hatları"nın belirlenimin yöntemleri vardı. Bu hatların kenarlarına yerleşenler servet ve refaha kavuşabiliyordu. Hattın tam üstünde yaşayanlar ise sürekli hasta oluyordu. Teknolojide meydana gelen büyük değişiklikler, ne yazık ki bugün bu hatların yerini belirlemeyi zorlaştırmaktadır. Bu hatların sabit bir haritası da çıkarılamıyor. Şu an için eldeki tek vasıta radyestezi. Ancak radyestezi de pek güvenilir değil. Ayrıca, dünyadaki görünmez enerjilerin doğal akışlarına elektrik hatları, otoyollar ve dikenli teller de etki etmektedir. Sinerjetikte belirtilmiş olan düşünce işlemleri kullanılarak doğadaki ley hatlarının muhtemel yerlerini tahmin etmek mümkün olabilir. Daha sonra bu hatların kesin yerlerini belirlemek için yerçekimi dalgası saptayıcıları, radyoaktif parçacık sayıcıları ve manyetik dedektörler kullanılabilir.

Ulaşım

Eğer bir insan türü olarak gelişeceksek, ulaşım sistemlerimizin tamamını yeniden tasarlamamız gerekiyor. Dünyanın en ciddi kirlilik sorunlarının çoğu, bu gezegen üzerinde şu an için hâkim olan ulaşım yöntemlerinden kaynaklanmakta. Bunların arasında katı yakıtlar, içten yanmalı ya da türbinli motorlar yer alıyor. Bu motorlar kirlilik yaratıyor, üretimi pahalı ve büyük ölçüde doğal kaynakları tüketiyor. Atıkları hem tehlikeli hem de boşa gidiyor.

Sinerjetiğin bazı varsayımlarına göre, tüm evrende canlı dalga formları hâlinde bol miktarda doğal enerji var. Bu enerji modellerine kanca atmak için bir yol bulmak ve onları yeni, hatta hiç hayal bile edilmemiş ulaşım yöntemlerinde kullanmak mümkündür. Efsanelere göre Atlantisli kristalleri kontrol eden bir sistem kurmuşlardı. Bu sistem Dünyadaki doğal şebekeli hatlarının belli başlı niteliklerini artırıyor. Bu ise, oldukça basit elektronik âletlerin bu güç hatlarına akort olmasını ve küçük vasıtaların

havalanmasını sağlayan uyumlu şartlar yaratmayı mümkün kılıyordu.

Böylesi efsaneler doğru olsun ya da olmasın oldukça ilginç. Sinerjetik de bu tür bir ulaşım sisteminin geliştirilebileceğini ifade etmektedir. Çünkü herhangi bir uzaysal nesneyi birarada tutan görünmez güç hatlarında mutlaka bir enerji vardır. Eğer herhangi bir insan o enerjiye herhangi bir şekilde kendisini ayarlayabilirse, ulaşım alanında son derece çarpıcı gelişmeler ortaya çıkacaktır.

Çevresel Onarım

Bu gezegen üzerindeki insan soyunun son beş nesli, doğada ve diğer canlı türler üzerinde büyük bir çevresel zarar yarattılar. Elbette, bu gidiş sona ermelidir ve şu ya da bu şekilde sona erecektir de. Ya gezegen bizi artık besleyemeyeceği için canlı türlerinin yok olmasından dolayı sona erecektir ya da bizler şuurlu olarak farklı şekillerde düşünmeye başladığımızda sona erecektir. Çünkü böylece artık daha fazla zarar vermeyeceğiz ve değişik yöntemlerle çevreyi onarmaya başlayacağız.

Günümüzde sinerjetik biçimlere dayalı olarak, kimya ve fizikte önemli ölçüde gelişmelere tanık oluyoruz. Bu kavramların derinliklerine indikçe, bütün kimyasal elementlerin sadece, temel bir kararlılığa sahip, görünmeyen yapıların birarada tuttuğu uyumlu modeller olduğunu keşfedeceğiz.

Kuarklardan, muonlardan, mezonlardan ve diğer garip atomaltı parçacıklardan oluşmuş şaşırtıcı sisteme ne olup bittiğine dair açıklamalar getirirken, artık bunlar yeterli olmayacak. Onların yerine, belirli frekanslarda rezonans hâlinde bulunan unsurlardan ve kimyasal bileşimlerden söz edeceğiz.

Yerçekimi, elektromanyetizm, çekim gücü ve elementlerin harmoniği arasındaki sinerjetik etkileşimleri anlamaya başladıkça elementlerin şekillerini nasıl değiştireceğimizi öğrenebileceğiz. Bu sayede en kirliliğin yerlerini bazılarını zehirden arındıracağız.

Devamı S. 40'da

İHTİYAÇLAR ve İSTEKLER

Nurettin ERSOY

(Geçen Sayıdan Devam)

Daima, hareketin bizlere sağlayacağı sonsuz imkânları hesaba katarak, önümüze çıkacak olan her hususun değerlendirmesini, bu olguyu en canlı şekilde tutabilecek durumu muhafaza edebileceğimiz konumu düşünerek yapmalıyız.

Coşku, hareketin bir parçasıdır. Onu destekleyen bir unsurdur. Coşku, harlı bir ateş gibi kendini göstermeye başlayınca harekette sunî bir artış; küllenmeye başlayınca ise sunî bir düşüş görülür.

Hareketin istikrarlı gidişini temin edebilmek için ise, seviyesinin daima aynı tutulması gerekmektedir.

Hareket, alt yapı olarak belli istikrarları koruyan, sağlam bazlara oturan olgular vasıtasıyla desteklendiği takdirde, seviye itibarıyla zigzaglar çizmeyip, paralel bir yükseliş gösterecektir.

Temelinde, varlığın ihtiyacının yattığı bu durum, bizler farkında olmasak da kendi gidişini temin eder.

Dünya yaşamımız, dolayısıyla çok önemli ve asil olma özelliği taşır.

Dünya hayatımızda, ayrıntının yaşandığı, ancak bir derleme neticesinde bunların bütünlük arz edebileceğini unutmamalıyız.

Edinilen bilgi görgü ve tecrübenin tek başına bir şey ifade etmediğini, ancak kendisine ait kategoriye oturduğunda diğerleriyle bir bütün oluşturabildikten sonra değerlendirilebileceğini bilmemiz gerekir.

Dünya okulu, gelenin burulup girdiği,

girdiği ortamda üzerine birkaç burgunun daha atıldığı, çıkarken ise burguların açılması şeklinde bir gidişin olmadığı, ancak elde edilen ile sağlanan yeni formasyon vasıtasıyla esas olana intikal olunduğu bir yerdir.

Bütün burulmalara rağmen, her şey çok açık ve yalın vaziyettir.

DÜNYA HAYATIMIZDAKİ AYRINTILAR ÇOK ŞUURLU MİZANSENLERDİR

İçerisinde bulunduğumuz detaylar tamamen mizansen olup, bir sonrakinin hazırlayıcısı sunî oluşumlardır.

İçerisinde bulunduğumuz plândaki yansıtmamız esnasında bu mizansenlerin mucidi kendimiz olarak da faaliyetlerimize devam etmekteyiz.

Şunu unutmamamız gerekir ki, bütün bu ayrıntılar, sadece fizik plân koşullarına ait olup, bizleri özenle taşıtmaktadırlar.

İhtiyaçların temini yolunda, varlığın uzanamadığı yerde varlığa uzanılmaktadır.

Varlık, her halûkârda kendine sunulandan faydalanma durumundadır. Eğer arzu edilenin aksine bir alternatifin doğma durumu ortaya çıkarsa, işte o zaman, iletişimin tamamen tasviye edildiği ve yeniden düzenlemeye gidildiği görülmektedir.

Demek ki, yeryüzü hayatımız çok şuurlu, varlıksal bir faaliyetin yansımalarından başka bir şey değildir. Yani hakikat değildir.

Dünya hayatımız, bir gölge oyunundan başka bir şey değildir.

Bu oyuna o denli kaptırmışız ki kendimizi, oynadığımız oyunu kendimiz bile gerçek zannetmekteyiz.

Aslında oyunun yazarı da, oyuncusu da, sahneye koyanı da bizleriz.

Oyunun detayları, ayrıntıları içinde boğulmuşuz.

İhtiyaçlarımızı bu ayrıntılarda gidermek de, en büyük ihtiyacımız olsa gerek.

En önemli husus, dünya hayatının içinde yaşayarak öğrenmek ve elde edileni, gene ona ait olduğu yerlere iade etmektir.

Bedenin kullanılması suretiyle yapılan hareket, beden ne kadar önem arz ettiğini bizlere ifade etmelidir.

Onu korumalıyız. Ta ki teslim anına kadar.

Bunun üzerimizdeki yükü çok büyüktür.

Varlığın ihtiyacı, aslında tektir. O da, temsilcisi olduğu plânına ait vazifesini yapmak ve dolayısıyla plânın tekâmülüne katkıda bulunmaktadır.

Varoluşunun ana sebebini oluşturan bu global ihtiyaç yumağı, varlığın sonsuz imkânlar içinde tezahür etmesi sonucu, bu ihtiyaca bağlı olan birçok talî ihtiyacı üretir. Ve böylece varlığın tek olan ihtiyacı, çokluk âleminde (tezahür âleminde) sayısız çeşitlilik gösterir.

Bu çeşitliliği ortadan kaldırıp, yukarı seviyelerden bir bakış yapabilirsek, varlığın tek ve büyük ihtiyaç paketini görürüz: "Kendini Bilmek, dolayısıyla Rabbinin bilmek ve bu bilgilerle bütünün tekâmülünü temin etmek."

Şimdi, tezahür âlemindeki varlığın ihtiyaçlarına bir göz atacak olursak, şu ana başlıklar altında toplamamız mümkündür:

a) Fiziksel ihtiyaçlar

Varlığın, plânının temsilcisi olarak tezahür ettiği mekândan dolayı ihtiyaçları vardır ki, buna fizik plân ihtiyaçları denir.

Bedenlenerek maddeye bağlanan var-

lık, bulunduğu madde âleminin yasalarına uyum sağlamak zorundadır. Bizim tabiat yasaları da dediğimiz bu yasalar, zaten varlığı esnekliğe ve uyuma zorlamaktadır. Ateşe dokunamamak, suda yaşayamamak, yemeden yapamamak gibi.

Onun aracılığı ile asıl ruhî ihtiyaçlarımızı tatmin edebilmekteyiz.

Asıl olan, beden ve dolayısıyla onun fizik ihtiyaçları değildir. Hep var olan ruhî ihtiyaçlarımız ve bütünün tekâmülü, esas gerçek varlık ihtiyacımızdır.

Varlığın, fizik ihtiyaçlarını yeteri kadar tatmin etmesi gereklidir.

b) Duygusal ihtiyaçlarımız

Bedene bağlanmış olan ruh varlığının, özünde taşıdığı kâinat bilgisinin farkına varabilmesi ve onu çekip alması, duyguları sayesinde olabilmektedir.

Kin, nefret, korku, merhamet, sevinmek ve üzölmek gibi duygularımız vardır.

Bu duygular, ruhun bedene bağlanmasından dolayı vardır. Ruha ait özellikler değildir. Ancak bedenli hâlinde iken, insanda tezahür ederler.

Bu duygular, insanda menfi veya müspet oluşumlar meydana getirirler. Yani ikilem arz ederler. Yani sevgi, şefkat, sempati, merhamet, cesaret, fedakârlık, hoşgörü, alçak gönüllülük, elcilik müspet duygulardır. Kin, nefret, korku, haşinlik, acecelilik, umursamazlık, kibir menfi duygu tezahürleridir.

İnsan bu duygu tezahürleri ile ikilemler hâlinde madde ile deneyimler yapar. Ve bunun sonuçları ile, ruhun bilgileneşmesi ihtiyaçlarının karşılanması temin edilir. İnsan bu ikilem savaşı içinde varlığının ihtiyacı olanını çeker alır. Burada ölçü iyi kötü, güzel çirkin değildir. Müspet menfi, günah sevap değildir. Esas olan varlığın gerçek ihtiyacının tatminidir. Tatmin olunan ihtiyaç, kendini daima müspete doğru yönlendirir. Yani menfiyi tanımadan müspet gerçek anlamını bulamaz. Ancak müspete doğru çaba en büyük vazifemizdir. İnsan müspetî, deneme yanılma yoluyla bulur. Ve duygularını da geliştiren insan, bütünün tekâmülü yolunda önemli bir ihtiyacını da karşılamış

Devamı S. 44'de

BİLİMİN KARŞISINDA DİN

Malkom DEDMAN

Çev: Ayhan TOLAYBENK

TENİS maçına benziyor bu başlık, değil mi? Acaba kim kazanacak? Zafer kupasını bilim mi, yoksa din mi alacak?

Ne yazık ki, her ikisinin de kendilerine özgü yanlış anlayışları bulunuyor. Bence bunları tartışmak ve ortak bir temele oturtmaya çalışmak gerekli. Mantıklı olarak düşündüğümüzde görürüz ki, hem bilim hem de büyük dinler gerçeği arıyorlar. Ruhçuluk da gerçeği arıyor. Bu yüzden bunlar arasındaki zıtlıkların, gerçek adına çözüme kavuşturulması mümkün olabilir. Bu demek değildir ki, bunların hakkında söylenen her şey doğrudur. Çünkü ne yazık ki insanlar gerçekleri yanlış yorumluyorlar.

Kendimi örnek vermek istiyorum. Bir Hristiyan olarak vaftiz edildim ve yetiştirildim. İngiltere Kilisesi'ne de kabul edildim. Ayrıca, araştırmacı bir zihne sahip olduğum için de bilime, özellikle fiziğe ilgi duydum. Büyüdükçe, dinsel öğretiler ile fiziğin arasında belirli çelişkileri keşfettim. Çevremdeki herkes, bilimadamlarının bulunduğu "kanıtlara" dayanarak dini, özellikle Tanrı'nın varlığını çürütmeye çalışıyordu.

Birçok arkadaşımın tersine, Tanrı'ya inanmaya devam ettim. Bilimsel kanıtların yanında, bu inancı destekleyecek mantıklı açıklamalar aradım. Teorilerim burada ele alamayacağım kadar uzun ancak şu anda bazı sonuçlara varabiliyorum. Ki bunların, çelişkilerin çoğunu çözmeme yardım edebileceğini inanıyorum.

Ron Pearson ve diğerlerinin çalışma-

ları sayesinde, en büyük bilimadamlarının bile söylediği her şeyi kabul edemeyeceğimizi artık biliyoruz. Bu, Einstein olsa bile. Bilim, sürekli gelişen bir keşiftir. Belirli sorulara getirilen cevaplar daha başka sorulara yol açıyor ve önceki keşifler yeniden mikroskop altına alınıyor. İnsan ırkının sık sık, olaylar hakkında tam bilgisi olmadan yanlış sonuçlara ulaştığını biliyoruz. Üstelik yanlış sonuçlara ulaştığımızı da fark edemiyoruz. Ama yapmamız gereken şey, yanlış ya da doğru, belirli bir sonuca ulaşmak için yaptığımız varsayımları tekrar tekrar gözden geçirmektir.

Aynı şey din konusunda da geçerlidir. Hepsi de aynı İncil'e inanan, niye bu kadar çok sayıda Hristiyan mezhebi vardır? Onları bu kadar farklı inanç ve doktrine sürükleyen şey, İncil'i okuyanların yorumlarıdır. Farklılıklara sebep olan ve çoğu da yanlış olan sonuçlara inanan insanlardan dolaydır. İnsanlar ne gibi varsayımlarda bulunuyorlar? İslâmiyet'te ya da Budizm'de yapılan nedir? Elbette onlar da aynı Tanrı'ya inanıyorlar ancak O'nu farklı bir açıdan görüyorlar. Farklı inançlar arasındaki ortak noktaları bir gözden geçirelim. Böylece daha doğru sonuçlara ulaşma imkânımız olabilir.

Uzun bir süreden beri, farklı dinsel inançların farklı tanrılara tapmasını mantıksız bulmaktayım. Bahai inancı bu görüşüme paralel düşünceler sunuyor. Bahaulah, özellikle farklı ırklar ve dinsel inançlar arasındaki önyargıların nasıl yok edileceğini söylemişti. Ona göre din ve bilim bir yerde uzlaşmaya girmeliydi. Bunun anlamı da şuydu: Yeni bir bilimsel teori ya da keşif, dinsel inançlarda bulunan çelişkileri çözmeli. Bu ayrıca, herkesin kabul edebileceği bir

sonuca ulaşana kadar yorumlarımızı ve varsayımlarımızı gözden geçirmek demektir. Bunun kolay bir işlem olduğunu iddia etmiyorum, çünkü inançlarımız oldukça derinlerde yer etmiş bir hâldedir. Onları değiştirmek çok büyük duygusal karmaşaya neden olabilir! Ancak daha fazla kabul edilebilen sonuçlara uzanmak amacıyla, birbirleriyle çelişen dallar arasında ortak bir zemin aranabilir.

Dinsel inançların çok sayıda artması ve bölünmesi nedeniyle, bu konuyu ancak ruhçuluk ele alabilir. Ruhçuluk fiziksel ölümden sonra da hayatın varlığını ve devamını kabul ediyor. Yeniden dirilişi de kabul ediyor, ki bu olayın Kıyamet Günü ile bir ilişkisi yoktur. Bunlar yanlış yorumların sonucudur. Bana göre, yeniden diriliş, ölen bir varlığın yükselişi, uyanışıdır. Bu, fiziksel ölüm anında gerçekleşir ve başka bir plâna ya da evrene geçmektir. O varlık bizimle aynı mekândadır ancak daha yüksek bir "titreşimde". Birçok varoluş "plânları" vardır ve Tanrı da bunların en üstündedir.

Yanlış anlaşılan bir kavram da Teslis kavramıdır. Hristiyanlar Tanrı'yı üç kısımlı bir varlık olarak görürler: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh. Benim için bu, ancak bu üç kısım ruhsal varlıksa kabul edilebilir. Bu ruhsal varlıklar da bizimkinden daha yüksek bir plânda (titreşimde) var olmalıdır. Çok fazla derinlere dalmamak gerek, ama İsa'yı Tanrı'nın kendisi değil de Tanrı'nın bir tezahürü olarak ele alsak daha mantıklı değil mi? Dünyada yaşarken İsa olarak çalışsan bu Tanrı'nın "Oğlu" en azından ruhsal bir varlıktır. Elbette Ruh, birbirine benzeyen ahlâk yasalarıyla iş görmüş olan, Tanrı'nın

diğer tezahürleri (Muhammed, Buda vb.) olarak da yeryüzünde bulunmuştur. Ama ne yazık ki, bu dinsel liderlerin ardından gidenler, onların öğrettiklerini uygulayamadılar. Yoksa ortada bu kadar çok zıtlık olmazdı.

Bana göre Teslis, Tanrı'ya giden bilgi yollarından sadece biridir. Bu kavram, Tanrı'nın büyüklüğünü açıklamak için ortaya atıldığından bu yana, insanlık çok daha fazlasını öğrendi ve geliştirdi. Bu yüzden bilimden, ruhçuluktan ya da geçmiş dinlerin temel düşüncelerini bir bütün hâline getiren diğer öğretilerden gelen açıklamalar, insanların Tanrı anlayışında pek fazla değişiklik yapmayacaktır. Teslis kavramına ya da dinlerin diğer düşüncelerine inanmasak bile, bu durum bizim Tanrı'ya inanmamızı etkilememelidir. Başka insanların farklı Tanrı görüşlerini de kabul edebiliriz. Yıkıcı değil, yapıcı olmak gerekir. Bilgi, bir dağa tırmanmaya benzer; farklı insanlar farklı yollardan tırmanır ve gerçeklerin farklı yönlerini görürler. Ama yine de gerçek aynıdır. Ve bunu tepeye tırmandıkları zaman anlayacaklardır.

Çevremizden kaynaklanan derin önyargıları bertaraf etmek kolay değil. Ancak inanıyorum ki, kendi ruhsal bakış açılarımıza daha eleştirel bakabiliriz. Sonuçları kesin olarak kabullenmeden önce, varsayımları yeniden gözden geçirebiliriz. Böyle bir yaklaşım bilim ve din gibi büyük dalları biraraya getirecektir. Bu sayede hem kendimizi hem de başkalarını daha iyi anlayabileceğiz; ayrıca ruhsal konular hakkındaki anlayışlarımızı da geliştirebileceğiz.

(Two Worlds, Mayıs 1993)

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.00-20.30)

7 ARALIK Ölümeye Yakın Deneyimler .....

Selim KARABIYIK

14 ARALIK Yozlaşmanın Sebepleri .....

Saadet Y. IŞIKTAŞ

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat:14.00-16.00)

18 ARALIK Varıksal İnkeler-Eşitlik İlkesi .....

Atilla UYSAL

25 ARALIK Ego-Egoizma .....

Emre ÜLKER

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA

Tel: 229 54 46

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KOLEKTİF AURA ve RİM'İN İNSANLIĞI KONTROLÜ

Şuur alanlarının girişimi dolayısıyla sempati-antipati, sevgi-nefret gibi durumların ortaya çıkışı, kolektif bir auranın da mevcut olduğunu göstermektedir. Bu aurayı, üst seviyeden bir varlık genel olarak tespit edebilir. Bu tespit, renkler ve titreşim seviyesi ile yapıldığından o toplumun kalitesini de tespit eder. Yüksek Ruhsal Yöneticiler renklerin kontrolünden bir sonuca varırlar ve derler ki, "Falan yerde bulunan topluluğun bize ifade etmiş olduğu seviye; orta, yüksek veya karışık bir seviyedir." Bu kolektif auralar, böyle küçük bir topluluğa ait olabildiği gibi, bir yörenin, bir semtin, bir şehrin insanlarına da ait olabilir. Artık bu kolektif auralarda renklerden meydana gelen özelliklerin dışına taşarak, şursal girişimlerin topyekûn olduğu, birleştiği bir güç meydana gelmiştir. Ve yine aynı şekilde ulusal bir aura girişimi söz konusu olabilir. Yani bir milletten olmak sadece, bazı kavramlara, bazı özelliklere sahip olmak demek değildir. Spiritolojik açıdan, gerçek bir millet topluluğunun meydana gelmesinde fertlerin, kendi aralarındaki aura sempatisi yahut şuur alanlarının birbiri ile olan intibakı, bir topluluk ve bir güç meydana getirir. Bu ne derecede yoğun ve ne derecede sürekli oluyorsa, o toplumun dayanma gücü, yapıcılığı, topluca hareket edebilme gücü, o derecede yüksek ve fazla olur.

YUKARISI BİZİ ORTAK ALANLARIN KONTROLÜ İLE YÖNETİR

Yüksek Ruhsal Yönetici Varlıklar, insanların, bitkilerle, eşyalarla tek tek uğraşmazlar ve bu-

na gerek de yoktur. Sadece aura kontrolleri yapmak ve auraları birleştirmek suretiyle (bu birleşik auraların herhangi birine yapılan müdahale-hepsine yayılacağından), bir yerden verilen bir uyarın bütün toplumun fertlerine aynı derecede veya ihtiyacına göre intikal eder. Ve Ruhî İdare Mekanizması'nın varlıkları yönetimi, birleşik auralara gereken empülsleri, uyarınları vermek suretiyle olmaktadır. Bu onlar için kolaydır, çünkü bizim aura sistemimiz aşağı yukarı plâzmik bir durumda, yani ne üç boyutta, ne de dört boyut içerisinde, ikisinin arasında geçişli, kâh orada, kâh burada intikaller hâlinde bulunduğundan bizim dışımızdaki bulunan bir sistemin bizi kontrolü çok kolaydır. Çok daha iyi görebilir, çok daha iyi anlayabilirler. Onlara göre aura kontrollerinde hiçbir zorluk yoktur. Biz zaten neysekiyuz. Belli şartlar altında, belli programlara bağlı olmak kaydıyla yeryüzünde sırtımıza et beden dediğimiz bir elbise geçirmişiz, bazı rolleri oynamakla meşgulüz ve üzerimizde düşen rolü hakkıyla yerine getirmeye çalışıyoruz. Getirebildiğimiz oranda programa uygun hareket etmiş oluyoruz. Dolayısıyla bunun bizim üzerimizde bıraktığı bir olumlu izlenim vardır ve sonunda gelişme dediğimiz, sıçrama dediğimiz bir şuur uyanıklığına, şuur yükselmesine kadar gidecek hareketler dizisi meydana getiriyoruz.

Birleşik auraların kontrolü aynı zamanda, toplulukların tekâmüllerinin kontrolü demektir. Birleşik auralar kontrol altına alınıyorsa, o toplumun nereden nereye gideceği de kontrol ediliyor demektir. Bize en süptil, en ince noktadan zihin dışı bir seviyeden müdahale ediliyor. Hiçbir zaman fizikî bir müdahale yoktur. Yani "Şu tarafa git, bu tarafa git; onu yapma, sana felâket getirir." tarzında fizik plândaki gibi hiçbir müdahale yapılmaz. Bütün her şey mental seviyede yapılır. Mental yani zihin seviyesinden maksat; beynimizin ve şuuraltı programı-

*İnsanlar
arasında
ikilik
çıkarmayan
onlara sadece
insan
oldukları için
yardım eden
kimse, ortak
aurayı
geliştiren
şuurluluk
yolunda bir
varlıktır.*

mızın dışında kalan bir yönümüzden, üst şuurdan bize müdahale yapılmasıdır. Yani yeryüzüne doğarken bir programla geliyoruz, fakat bu program bizim bütün varlığımızı işgal eden, kontrol altında tutan bir program değildir. Sadece yapacağımız vazifenin şartlarını, sınırlarını tayin eden bir programdır. Bizi her şeyiyle bağlayıcı, bütün hürriyetimizi ortadan kaldıran bir program değildir. Biz yeryüzüne bir kadere bağlı olarak indik ve kaderimizi çoğu kez kendimiz tayin edemeyiz, çünkü tanzim etmiş olarak geliriz. Önümüze çıkan fırsatlardan da yararlanmak suretiyle programımızı uygulamaya çalışırız. Her zaman başarılı olamayız ve her zaman dış şartlar bize izin vermez, bazı uygunsuz durumlarla karşılaşabiliriz. O zaman da, kaderin cilvesi diyerek, "bu da olur, başa gelen çekilir" tarzında hem içinde hikmet, hem de teselli olan bazı cümleleri kullanmak suretiyle, şuurlu zihnimiz, kabul etmese bile içimizin anlayıp kabul edeceği tarzda iç telkinler yaparız. İçimizdeki benlik bu telkini kabul eder, ama akıl ve muhakeme gücümüz sınırlı olduğundan, her zaman hakikatleri anlayamayabiliriz.

ORTAK ALANI GELİŞTİRMELİYİZ

Birleşik auraların, ahenkli insanlık topluluklarının meydana gelmesinde büyük rolü vardır. Bu birleşme, auraların titreşim sıklıkları arasında büyük mesafeler yok ise çok güzel bir şeydir. Ruhsal İdare Mekanizması, tekâmül icabı yeryüzündeki varlıkları çeşitli gruplar hâlinde biraraya getirir ve

onları yönetir. Onların ihtiyaç duydukları olayları her birine ayrı ayrı vermek suretiyle de gelişmelerine yardım eder.

Şimdi, bizler nasıl olsa bir gruplanmaya gireceğiz. Gruplanmanın dışında kalmaya imkân yoktur, yani bir topluluk hâlinde bulunmak zorundayız. O topluluğu ister beğenin, ister beğenmeyin, yine de bir topluluk oluşturmanız şarttır. Eğer bu topluluk biraz olsun idraklenip işin farkına vararak, kendi arasındaki her türlü kutuplaşmayı mümkün olduğu kadar asgarî seviyeye indirmiş ise, ahenkli bir topluluk meydana gelir. **Ahenkli, anlayışlı, hoşgörülü, sevgi dolu bir topluluğun elde ettiği imkânlar, bu topluluğun dışında kalanlardan çok daha fazla olacaktır.** Gelişimleri çok daha hızlıdır, gelişimlerinin hızlı olması da, hayatı çok boyutlu yaşamalarına sebep olur. Biz, genellikle hayatı çok az boyutlu yaşıyoruz. Daha fazla açıdan ve daha fazla boyuttan hayatı görüp anlamıyoruz.

ÜLKEMİZ AHENKLİ

BİR TOPLULUK OLMA YOLUNDADIR

Şimdi, birleşik aura kontrolü yapan, Ruhsal İdare Mekanizmaları, ahenkli topluluklar meydana geldiği zaman onlara görev verirler. Bu görev de, diğer ahenkli topluluk olma yolunda faaliyet gösterenlere yardım etmektir. Bizim ülkemiz de bu yoldadır; yani Ruhsal İdare Mekanizması, ahenkter insan topluluğunun iyi bir numunesini vermek üzere

bizim ülkemizi bir etki altında tutmaktadır. Özel bir etki altında bu ülke, ahenkli topluluğun nasıl olduğunu, nasıl kurulabileceğini somut olarak bütün insanlığa gösterme yolunda bir faaliyet içerisinde ve bu çalışmalar fazla bir zaman da almayacaktır. Zaten görüyorsunuz, ülkemizde hızlı bir değişim var. Bizim, fert olarak, görme gücümüzü yüzeyden derine doğru indirmemiz gereklidir. Hepimizin teker teker, görüş açılarımızı derinleştirmemiz gerekir. Sadece duvardaki badanaya bakarak değil, içini dahi görebilecek şekilde kendimizi geliştirsek, bu dışarıdaki gelişmelerin farkına varabiliriz. Birçokları, bizim ülkemizin böylesine dünya çapında bir gelişme göstererek herkese örnek olacak birleşik, ahenkli bir insan topluluğu oluşturacağına inanmak istemeyebilirler, ama lütfen duvarları incelerken dışındaki renge ve incecik sıvaya aldanmayınız. Derin bir bakışla olayları incelersek ve hatta zihnimizde bulunan bazı değer kavramlarını da yeniden gözden geçirsek, bize çok faydalı olur. O zaman bu söylenenlerin yanlış olmadığı anlaşılacaktır.

Hiçbir şey sıradan, basit, kendiliğinden, sebepsiz, gayesiz oluşmaz. Her olayın, her şeyin, her sözün kendine göre bir değeri ve amacı vardır. Bir hedef vardır ve muhakkak o hedefe isabet kaydedilecektir.

Toplumsal varlıklarda birleşik auranın özellikleri vardır. Biz de kendimize göre bir birleşik aura özelliği meydana getireceğiz ve getirmekteyiz de. **Ülkemizde çok mükemmel bir bütünlük oluşmaktadır**, henüz bazı noktalarda kopukluklar olmasına ve hâlâ bazı kutuplaşmalar var olmasına rağmen bunlar ortadan kalkmaya mecburdur. Tıpkı bir mantar küvetine, içindeki mantarları yok edici bir ilaç konulduğu zaman nasıl ki bütün mantarlar giderek yok olurlar; aynen bu şekilde olacaktır. Büyük bir kaba yoğurdun mayası çalınmıştır ve sonunda yoğurt tutacaktır.

Yüksek Ruhî İdare Mekanizması'nın; bu Dünyanın gerçek sahibi, Rabbi, yöneticisi, terbiye edeni, öğreticisi olduğu bütün insanlar tarafından anlaşılacaktır. Bütün bilgilerin dışında ve hepsini toparlayıcı, biraraya getirci, bir vahdete, bir Birliğe götürücü bu bilgi, ahenkli bir topluluğu gerektirir. İnsanların bugün çıkmaz yol içinde oluşları, sağa sola vurmaları tümünü tatmin edecek ortak bir bilginin olmamasından ileri gelmektedir. İster istemez herkes kendi realitesinin haklı olduğu davasındadır ve haklılığını savunmaktadır. Böyle davranmakta haklıdır, çünkü hepsini biraraya getirci üstün bir realite henüz yeryüzünde insanları kaplamış değildir. Bütün realiteleri biraraya getirecek birleşik bir bilgi yükü insanlara verildiği takdirde, insan idraksiz, za-

yıf, aptal bir varlık olmadığından derhal yolunu çizerek ve toparlanacaktır.

GERÇEK KİMLİĞİMİZ AURAMIZDIR

Auranın pratik bir önemi de kontrolcülerin, gözlemlerinde çok önemli rol oynamalarıdır. Auralarımız, bizim hiç saklayamayacağımız bir yerimizdir. Gerçek kimliğimiz auralardan okunur. Yani inandığımız güçleri yaptığımız hareketlerle ne derecede kandırmaya kalkarsak kalkalım, Yukarı'yı aldatmamız mümkün değildir. Çünkü bizim gerçek ruhî yayınının gerçek amacımızın, gerçek niyetimizin titreşimleri auralar vasıtasıyla derin görüşlü varlıklar tarafından derhal alınır. Yeryüzünde de bunun örneklerini pek çok insan vermiştir. İnsanlar arasında dilsiz ve sözsüz konuşmalar geçer. Bu büyük bir aura girişimidir ve herkes birbirinin ne olduğunu suretten değil, siretten anlar. Suretin anlamı dış yüz, siretin anlamı iç yüzdür. Bir insanın aslını ortaya koyan iç yüzdür yani giydiğimiz elbise, cebimizdeki çekler, kasanızdaki paralar, son model otomobiller, köşkler temelde fazla bir şey ifade etmez, ama bütün bunlara ekli olarak siz gerçekten insanlık vasıflarını da taşıyorsanız, bu durum güzel bir durumdur. Çünkü çok büyük iyilikler yapabilirsiniz. Ne etiket, ne de eldeki maddî güçler gerçek insanlığın ölçüsü değildir. Bu zamanda bir insan ne kadar çok para sahibi ise o kadar muteber sanılıyor, değil mi? Kim olursa olsun, herkes elinde bir kudret bulundurmak istiyor; herkes kendi kudretine göre bir şeyin otoritesi olmak azminde ve bunlardan güç almaktadır. Halbuki insanlığın, ruh gücünden güç alması gerekir. İnsanımızın hiçbir şekilde kendi içindeki kudretleri tanımaya vakti yok, tanımak da istemiyor. Kendine hiç soru sormuyor. Ben kimim? Nereden geldim? Nereye gidiyorum? demiyor. Ve büyük bir böbürlenme içinde yaşıyor, ama bu tip insanlar biraz ciddi bir rahatsızlıkta bütün dengelerini yitirip ölüm korkusundan titremeye başlıyorlar. Gerçekten güçlü insan bunlardan fazla etkilenmez. Güçlü insan maddeye galip gelir, bütün bunları aşar.

Sadece bu kadar değil; bir de "inanç madrabazlığı" yapanlar vardır. İnsanları en büyük tehlikeye sokan bu inanç tacirleridir. Yalnız merasimden, göz boyamadan ibaret ve hiç insana hitap etmeyen birtakım hareketleri insanlara empoze edenler, insanlar için en büyük zarardır. Bunlar kıyamet tellallığı yaparlar ve insanları korkuyla, dehşetle terbiye etmeye kalkarlar, tehdit ederler. Sanki hepsi Rab'dir ve Rabb'in amacına, bilgisine sahiptirler.

Bu nedenlerden dolayı da kontrolcülerimizden bir şeyler saklamamız imkân yoktur.

(Konferans Özeti)

Not: Burada geçen aura kelimesine, ayrıca ORTAK ALAN ya da UYUM ALANI anlamını da yükleyerek bu yazıyı tekrar okuyabilirsiniz.

BİLGİ VE TATBİKAT Baştarafı S.20'de

olan her ikisinin bir denge içinde birarada olmasıdır. Bilgi ve tatbikat beraberce bir bütünü oluşturur. Bilginin bizde bir iz bırakmasını istiyorsak, olaylar içinde yoğrulmamız, sürekli gözlemler yapıp rikkat içinde bulunmamız gerekmektedir.

Yaradılışın bir safhasında varlığa üç temel bilgi zerk edilmiştir: "Tanrını bil, kendini bil, tekâmül et." Genel olarak diyebiliriz ki, varlıklar bu üç bilginin itilimi ile hayatlar boyu ilelebet tatbikatlar yapacaklardır. Yaşamımızın tümü tatbikattır. Hem bu yaşamımızda elde ettiğimiz, hem de doğmadan önce spatyomdayken programlanan bilgilerin tatbikatını yaparız. Bilindiği gibi ruhlar, yeryüzüne enkarne olmadan önce, rehber

YENİ ÇAĞ'IN TESİRLERİ Baştarafı S.23'de

vardır. Çünkü dinleme sanatını kaybetmişlerdir. Ama sizle Tanrı arasında iletişim hattınızı kurabilirsiniz, ne yöne gitmeniz gerektiğini çok geçmeden öğreneceksiniz. Bir insan nasıl kanallaşacağını, nasıl medyum olacağını tam olarak bilemez, ama dinlemeyi ve şuuru na varmayı öğrenebilir. **Gerçek medyumluk, birçok insanın, kendi varlığından çekip elde edebileceği doğal bir beceridir.** Medyumluk kişiliklerin ve ifadelerin ses olarak iletildiği, insanların tıpkı bir telefon gibi kullanıldığı bir iletişimdir. Bu iletişimin kapasite

varlıkların nezaretinde bir yaşam plânı hazırlarlar. Yaşam boyunca, ihtiyacımıza göre yapacağımız tatbikatların teorik bilgisini biz farkına varmadan içimizde taşırız. Kendi rızamızla üstlendiğimiz bu programa, ne derecede uygun bir yaşam sürdürmüşsek, o kadar başarılı sayılırız. Program bitiminde spatyomda yeniden kendi kendimizle bir hesaplaşma devresi vardır. Severek, isteyerek yaptığımız bu ahdi bozmamak ve mahçup olmamak için, yaşam tatbikatlarımızda olabildiğince akıl ve vicdan gibi iki büyük rehberin peşini bırakmamalıyız.

Şüphesiz bilenle bilmeyen bir olmaz. Hepimizin bilenlerden olmasını dileriz.

tesisi de medyumun gücüne bağlıdır. Sizler sadece telefon aracılığıyla ulaşan sesi dinleyin, düşündüğünüz ya da söylenmesini beklediğiniz şeyleri değil.

İster politika, ister bilim isterse tıp ya da başka bir alan olsun, tüm bu dalların ortadan kaldırılması gerekmemektedir. Bunlar artık insan düşüncesiyle değil, Tanrı'nın düşüncesiyle yönetilecektir.

*(The Solar Quest, Mart 1992'den çeviren:
Ayhan TOLAYBENK)*

ÇEVRE TASARIMINDA SİNERJETİK YÖNTEMLER Baştarafı S. 30'da

Elbette bu oldukça beceri isteyen bir iş ve bu yüzden şu anki yerimizden daha büyük bir anlayış sıçraması yaşamamız gerekecek.

Meteoroloji

Fırtınalar, kendiliğinden gelişen şebeke hatlarını takip ederler. Hiç durmadan oluşan farklı türlerdeki şebeke hatlarını saptamayı öğrendiğimizde, bir fırtınanın nerelerden geçeceğini önceden bilebileceğiz. Fırtınaları çeken görünmez güçler olduğu için, bu güçlerin haritasını çıkarmak hep kolay olacaktır. O zaman da şebeke

hatlarının gelmesinin beklendiği yerleri birkaç gün önceden belirleyebiliriz. Böylece sellere, kasırgalara ve dolu yağışlarına karşı önceden önlem alabileceğiz.

Sonuç

Çevre tasarımı çok yeni bir dal. Kendi alanına da diğer dalları çekmiş durumda. Evrenimizin yapısını tasvir eden ortak bir matematiksel dil içeriyor. Ve bu yüzden geleceğe hâkim olabilecek olanaklara sahip.

*(Borderlands, Sayı 2, 1993
Çev.: Ayhan Tolaybenk)*

KENDİNE İNAN, KENDİNE GÜVEN

Zerrin BAŞER

Kendi gücüne inanan kimse kudretlidir. Güven başarının anasıdır, beceriyi destekler, geliştirir ve düşünce gücünü artırır. İnsanın yaptığı işler onun kendine olan inan ve güveninin ürünüdür. Bu durumda kendimizi ve çevremizi yaptığımız işler ya da ürünlerimizle değerlendirmek, eski alışkanlıklar ve şartlanmışlıklarla değerlendirmekten çok daha geçerlidir.

Eğer insan bu yöntemi azimle ve kendine karşı dürüst olmaya çalışarak uygularsa kısa zamanda değiştiğini görecektir, gerçek İNSAN'ı tanıyacak ve onun gücüyle, özün gücüyle hareket edebilecektir.

Düşüncelerimize, gerçekleşmesini istemediğimiz şeyleri sokmamaya gayret edelim. Emerson der ki, "İnsan zekâsının ya da inancının dünyaya yaydığı her fikir dünyada bir değişiklik yapmıştır." Bu söz, söylenen, açıklanan düşünceler için değil, ortaya koymadığımız, içimizde gizli zannettiğimiz düşünceler için de geçerlidir.

Düşüncelerin işleyişi,

gücü böyle olunca onları ne kadar özenle denetlememiz gerektiği anlaşılır. "Yapmam" kelimesini sözlüğümüzden silmedikçe başarılı olamayız.

Büyük gibi görünen işleri başaranlar kendi yeteneklerine olumlu bir şekilde güvenenlerdir.

Güvenli, ama sunî olmayan bir tavrın başkaları üzerinde tılsımlı bir etkisi vardır.

Kendi kendisinin hükümdarı, efendisi olduğunu bilen bir insan, sözleri ile başkalarının kuşku ve tereddütlerini yok edebilir, negatifi pozitive çevirebilir.

Kendini tanımada, nefsi terbiye etmede yolumuz ne kadar zor olursa olsun güveni, inanı zayıflatmamalıyız.

Hayatının büyük kısmını gece gündüz çalışmak yoluyla para biriktirmeye adanmış bir kişinin paha biçilmez bir hazine olan manevî değerlerini, gerçek kimliğini ortaya çıkarmak için günde 1-2 dakika ayırmaması gerçekten acınacak bir şeydir.

Özellikle gençler, kendilerinde zayıf noktaların bulunmasını şanssızlıklara verirler, sorumluluğu eğitimlerinde veya yaşam planlarında ararlar ve bütün

hayatlarında bu zayıf noktaların yükünü taşırlar. Halbuki diri bir düşünce, biraz enerji, bunları kuvvetlendirmeye yeterlidir.

Önce herhangi bir zayıf, olumsuz yönümüzü bilmeli sonra düşünceyi, iradeyi ters yönde kullanarak onu değiştirmeye çalışmalıyız. Bunu yapmak zor değildir, ama o zayıflığı hoş gördükçe ve zihinde yer tutmasına izin verdikçe değişmek ve kendine güvenmek çok zor olur.

GERÇEK GÜZELLİK

Günümüzde insanların kendilerine inanmalarına, güvenmelerine engel olan bir konu da güzelliiktir. Oysa gerçekte çevreye güzel görünmenin yüz güzelliği ile değil; kalp güzelliği, ruh güzelliği ile olduğu düşüncesini zihne yerleştirmek ve bunu işlemek gerekir.

Gerçek güzelliğin sırrı sevgi dolu iyi bir kalp ve her yere güneş gibi sevinç ve mutluluk saçmak arzusudur.

İnsanın dış yüzü iç yüzünün aynası olduğuna göre, çehre, insanın yaşamakta olduğu hâli yansıtır. Eğer kalbimizde iyilik ve sevgi duyguları diğer duygulara üstün ise her gittiğimiz yere

ahenk, yumuşaklık ve ruh güzelliğimizi yansıtır ve yararız. Bu da fiziksel olarak bizi farklı gösterecektir.

Eskiler her yerde ebedî gençlik suyu akıtan çeşme ararlarmış. Oysa bu çeşme herkesin kendi içindedir ve sadece maddî besinle beslenmeyen manevî gıdayı alan insanlarda, hiç durmadan akar durur.

İnsanın manevî varlığını fark edebilmesi, onun gücünü kullanabilmesi için diğer güç de hayal gücümüzdür, var olanı bulunduğu hâlde görmek zaten madde bedeninin işidir. Oysa görünmeyi göreberek onu dünyaya indirmek marifettir.

Bazıları bu görüşü hayalci bulabilir, ama unutmayalım ki bütün keşifler, bütün yenilikler hayali güçlü ve sınırsız olan insanların ürünüdür. Bu hayal gücü zihnin bir tatlı rüyası değil, o gerçek düşüncenin gücü, idealin soluğudur. Büyük fikirler, kuvvetli imgeler önce hayalde doğarlar sonra emek ile madde âleminde gerçeğe girerler.

RUHUN ZAFERİNE DOĞRU

Yüksek varlığa yaklaştığımız ve bilmeye, anlamaya başladığımız zaman bütün esrar aydınlanır. Bilmek

ve hür olmak herkesin amacıdır ve bu ışık devrinde tüm bilgiler en açık hâliyle gözler önüne serilmekte, böylece de yüksek şuurluluk hâlini yaşayanlar artmaktadır.

Hepimizin aynı bütünlükten geldiğini ve onun birer yansıması olduğunu unutmamalıyız. Hepimiz birbirimizden sorumluyuz.

Doğarken sahip olduğumuz haklardan bizi hiçbir kuvvetin yoksun edemeyeceğini, olgunluğa doğru yürümekten hiçbir şeyin bizi alıkoyamayacağına ve bu yolda her adımın ruhumuzun efendi görevini, gerçek görevini görme zaferine yaklaştırdığını bilmeliyiz.

Hepimizin yaşam sebebi, doğanın hiç durmadan bize sergilemeye çalıştığı birliği, bütünlüğü algılamaktır. Bu birliğe gidecek yol ise gerçek inan ve gerçek bilgi ile olacaktır. Yaradılışımız

Kendini bilen, kendine güvenir

bir bütün ama seçme özgürlüğümüz var.

Ruh bir kez gerçek besinini tattı mı, artık küçük kırıntılarla yetinmez. Hakikat bilgisini arar ve arayınca da mutlaka bulur.

İnsan kendi varlığının evrensel kanunlar gibi şaşmaz ve sarsılmaz bir kural olduğunu öğrendikçe insanı kâmil, gerçek İNSAN olacaktır. Bu ideale varmak için harcanacak çaba zahmete değmez mi?

Esir gibi yaşamaktansa, kendinin padişahı, efendisi olup, nefse, maddeye hükmetmek, yükselmek, gerçek İNSAN olmak zahmete değmez mi?

Kendini tanımaya başlayan insan giderek kendine güvenecek ve bunu doğal olarak da her davranışına yansıtacaktır.

Gerçek İNSAN kendi düşüncesine o kadar hâkimdir ki, sadece gelişmesi için gereken bilgiyi arayıp mutluluğunu, yüksek duyguları yaşamasını sağlayıcı

özellikleri kendine çekmesini bilecektir. Çünkü kendi güç ve yeteneğini bilen insan her türlü olaya karşı koyma gücünü de hissedene ve kullanan insandır.

İnsan gafletten uyanınca ilâhî kudrette payı olduğunu anlayınca evrenle ilişkiye girer ve haya-

tın, var olmanın gücünü ve hazzını devamlı ruhunda yaşar ya da ruhundan, özünden kendine akıtır.

Kendi küçük dar bahçesinden çıkarak dünyanın büyük tarlasına karışır. O zamana kadar sıkıntı ve zorluk olarak gördüğü olay-

ların da aslında ne kadar değersiz olduğunu fark eder. Giderek duygu ve düşünceleri inceler, süptilleşir ve gerçek ruh gücünü yaşamaya başlar ve her durumda, her şartta düşüncesini yüksek iradeye yöneltmesini, gücünü özünden alması-

nı bilir.

Bu da gerçek anlamda kendini bilerek, kendine inanarak, kendine güvenerek, açık ve yüksek şuurluluk hâlini yaşamak ya da kısaca gerçek İNSAN olmaktır.

Gerçek İNSAN olunca her şey biter mi?

MTİA Derneği TV Kanalıyla da Hizmet Veriyor TV'DE RUHSAL SÖYLEŞİLER

Dernek dışındaki etkinliklerimiz; kadir Köy Sanat ve Kültür Merkezi'ndeki konferanslarımızla birlikte, META FM'deki (105.6 Mhz) radyo programlarımızdan sonra, katıldığımız televizyon programlarıyla da gelişerek devam etmektedir.

19 Ekim ve 21 Ekim tarihlerinde birer üyemizle katıldığımız programlarda (ATV-Dr. Stress) Derneğimizin UFOLAR ve EVRENDE ZEKİ HAYAT konularıyla, RÜYALAR ve RUHSAL ÂLEM konularındaki görüşlerini bir kez de bu kanaldan ortaya koyduk. Programlara telefonla katılan izleyicilerin sorularını yanıtladık.

Halkımızın konuyu sunuş şeklimize ve konunun kendisine gösterdiği çok olumlu tepkiden ve katılımdan hem bizlerin, hem de program yapımcılarının memnun olduklarını ifade etmekten geçemeyeceğiz.

Bu gelişmeden şimdi haberi olan okurlarımızın, eğer konuyla da ilgileniyorlarsa söz konusu TV programlarının bant kayıtlarını (biret BETA kasetle bize başvurarak) görevli üyemizden alabilirler.

Son gelişmeler öyle göstermektedir ki; televizyon programlarıyla ilgili bu etkinliklerimiz gelişerek sürecektir. Bu şekilde radvo-

yayınlarımızdan sonra, bunlara ek olarak TV yayınlarıyla da görüntülü olarak İstanbul izleyicisine olduğu kadar, İstanbul dışındaki halkımıza da ulaşma fırsatını yakalamış olacağız.

Bu fırsat, en iyi şekilde değerlendirerek, daha doğrusu her fırsattan yararlanarak kendimizi ve "Anadolu İnsanı"nı bilgilendirmek, bu şekilde onun evrensel işlevini gerçekleştirmesinde motor güç olmak Derneğimizin en başta gelen vazifesidir. Bunlar Derneğimiz için önemli gelişmelerdir. **"Her şey müteal zamanda nasıl oluşturulmuşsa, sırası geldikçe izafi zamanda da oluşmaktadır."** Olup durmakta olan, "BİLGİSEL BİR ORTAK ALAN"ın gitgide genişlemesinden başka bir şey değildir. BİLGİSEL ORTAK ALAN'ın içinde bulunan hepimize yüklenen sorumluluk ve hizmet bilinci bizleri çok ileri ve çok seviyeli düzeylere taşıyabilecek güçtedir. **"Bilginin yayımı sürekli'dir. Bu rahmetten liyakate göre, herkes yararlanır."**

Derneğimiz, kendi payına düşen bilgi yayımını insanlara aktarmayı kendine vazife edinmiştir. Bu vazifeyi her türlü araçtan yararlanarak sürdürmeye kararlıdır.

HİÇ BİR PEYGAMBER, ALLAHİ GÖRMEMİŞTİR Baştarafı S. 12'de

Fakat, şu dağa bak. Eğer o yerinde durabilirse sen de beni görebilirsin, dedi. Rabbi dağa tecelli edince, dağın yerle bir etti." (Kur'an. A'raf sûresi: 143/144)

İsa, Lût Denizi'nin batı kıyısında Galilea tepesinde Engedi bölgesindeki mağaraya gitti. Bir gün karşısında bembeyaz bir bulut gördü. "Ve insanoğluna benzer biri, göklerin bulutları ile geldi ve insan şeklini aldı." İsa, bu görüntüyü sanki bir perde ardından görüyordu. Karşısında duran bu bembeyaz buluttan bir ses gelerek; İsa'ya "Oğlum" diye seslendi. İsa da "Baba" diye cevap verdi. Ve İsa Allah'ın oğlu olduğuna inandı.

İslâm dininin kurucusu

olan **Muhammed** (571-632), görünen âlemin arkasında gizli olana karşı ruhunda bir düşkünlük duymaya başlamıştı. İçinde yaşanan zaman ve mekân dünyasının ötesinde gerçek bir varlığın bulunduğunu sezmişti. Zaman zaman Mekke yakınlarındaki Hira Dağı'na gidiyor, oradaki mağaraya çekiliyordu. Bir Ramazan gecesi Hira Dağı'ndaki mağarada derin bir düşünce anında birdenbire bir sesle kendine geldi. Bu ses, onu iki kez çağırırdı. Ve karşısında ışıklar içinde heybetli bir insan şeklinde birinin durduğunu gördü. Aynı ses, Muhammed'e:

"Oku! Yaradan Rabbinin adı ile oku. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku,

Rabbin sonsuz kerem sahibidir. İnsana bilmediğini öğretendir." dedi. Muhammed, bu sözleri dikkatle dinledi. Işıklar içindeki ses, şunları söyledi: "Ey Muhammed, sen doğru olan Allah'ın elçisisin. Ben, O'nun meleği Cebrail'im."

Parlak bir ışık hâlinde ve insan şeklinde olan Cebrail, gök ile yer arasında bir taht üzerinde oturuyordu.

Ve Muhammed, gayb âlemi (gizli olan, gözle görülmeyen âlem) ile kendisi arasındaki perde, Hira Dağı'nda kaldırıldı, açıldı. Ve ardı ardına vahiyler gelmeye başladı.

Hiçbir peygamber, Allah'ı görmemiştir. Onu gören yoktur.

İHTİYAÇLAR VE İSTEKLER Baştarafı S. 33'de

olur.

Beden, ruhun arabası ise, duygular, atlar olmaktadır. Bu atları başıboş bırakmayıp, irade dizginleri ile kontrol altında tutmak uzun bir çekişme gerektirir. Bu ise kendini bilmek, Rabbinin bilmek ve tekâmül etmek için çok çok gerekli bir işlemdir.

c) Akıl İhtiyaçlarımız

Bedene bağlanmış olan ruh varlığının beden ile iletişimi, beyin fonksiyonlarımızla temin edilir. Dolayısıyla beyin fonksiyonlarımızın ihtiyaçları da çok önem arz eder. Akıl uyarlamalar yapmak, bilgi depolamak, analiz ve sentezler yapmak, sonuçlar çıkarmak, faaliyetlerimizde bir ihtiyaç olup tatmin edilmesi gerekir. Bedenli ruh varlığının fonksiyonlarını yapabilmesi bu tür ihtiyaçlarını da gerekli kılmaktadır.

Akıl ihtiyaçların tatmini esnasında, vicdan ve nefis gibi yine ikilem içinden, ihtiyacımıza uygun olanını seçmemiz gerekmektedir. Tekâmül ihtiyacının temini, tabii ki vicdan ile birleşik bir akıl fonksiyonunun kullanılmasını gerektirir. Nefse göre bir akıl

hareket, bizim kısır bir döngü içinde ıstırap ve engeller ile karşılaşmamızı mümkün kılar.

d) Diğer İhtiyaçlarımız

İnsan fizikî, akıl ve duygusal ihtiyaçlarını tatmin ederken, toplum içinde bulunmasından dolayı karşısına bazı toplumsal ihtiyaçları çıkar. Toplum içinde her varlık, ihtiyaçlarının doyurulması peşinde olduğundan, bazı noktalarda kesişmeler söz konusudur. Bu tür kesişmelerin düzene konulması, çatışmaların olmaması için çeşitli toplumsal kurallar konulmuştur. Bu, ihtiyaçların tatmininde bir ahenk, bir düzen sağlar. Bu ahengin temini, yürütülmesi ve denetlenmesi için birçok kuruluşlar kurulmuştur.

İnsan böyle bir ortamda birçok şartlarla karşılaşır. Böylece fert, bu sosyal ihtiyaçlarını tatmin esnasında plânının tekâmül sürecine katkı sağlayacak tavırlar içine girmiş olur. Toplum ihtiyaçlarının tatmini, tekâmül ölçüsünün göstergesi de olmuş olur.

—SON—

RUHSAL AKTÜALİTE

Hazırlayan: Bayram GÜMÜŞ (Solingen, ALMANYA)

RESİMLERİYLE ŞİFA DAĞITIYOR

Elisabeth Poll, 1946 yılında Polonya'nın Barwalde şehrinde dünyaya gelmiş bir ressam. Güzel Sanatlar Akademisi mezunu olan sanatçı yaşamını Almanya'da sürdürüyor. Alışılmışın dışında eserler veren sanatçı, kendi deyimiyle biyoenerjik resimler yapıyor. Tablolarından yayılan mikrodalgalar şuurlu olarak kullanıldığında hastalıkları ortadan kaldırıyor.

Uzaydan kendisine gelen biyoenerjiyi tablolarına aktardığını söyleyen Elisabeth Poll gezegenlere yolculuk yaptığını ileri sürüyor.

Elisabeth Poll ile bu konuda bir söyleşi yaptık:

Soru- Bayan Elisabeth, gezegenlere yaptığınız yolculuklardan birini bize anlatır mısınız?

Elisabeth POLL, bir Türk hanıma şifa verirken.

E.P.- Bundan yaklaşık 1 yıl öncesiydi. Eşim gece vardiyasında çalışıyordu. Saat 21.00

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

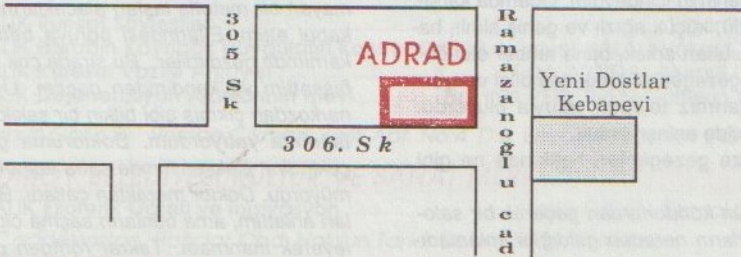
KONFERANS DUYURUSU

● **CUMARTESİ KONFERANSLARI** (Saat:14.30-16.30)

4 ARALIK	Bilgi ve Tatbikat	İlkay ATILLA
11 ARALIK	Video Gösterisi	
18 ARALIK	İç Özgürlük	Azime YUMRU
25 ARALIK	Ruhsal Konularda Sohbet Toplantısı	

Yeni Adresimiz: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130 ADANA

Mücahitler Caddesi

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI DİCA OLUNUR.

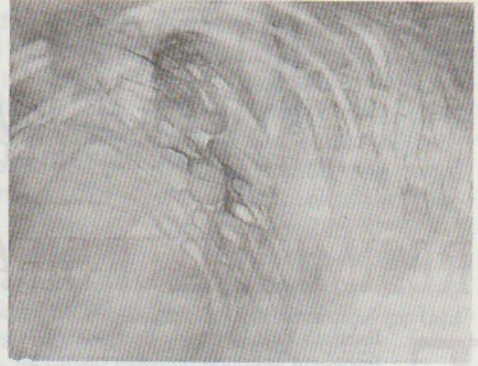
Elisabeth Poll'un yapmış olduğu dünyadışı seyahatlerde kendisine yardımcı olduğunu belirttiği Rehber Varlık

sularında kendimde bir tuhaflık hissetmeye başladım ve yatak odama çekildim. Tam yatağa gireceğim sırada arkamda birinin nefes aldığını duydum. Başımı hafif sağa çevirince oldukça iri iki gözle karşılaştım. Odanın loş karanlığında gördüğüm kadarıyla seyyal bedene sahip birisi duruyordu. Gözleri korku değil, huzur veriyordu. Birden kendimi bedenimin dışında buldum. Bedenim yatağa uzanmış, ben ona tavandan bakıyordum.

Kısa bir şuur kaybından sonra bu yaratık ile kendimi başka bir gezegende buldum. Bu sefer dünyadaki bedenimin içindeydim. Odamda karşılaştığım iri gözlü, küçük ağızlı ve geniş alınlı, başında anten bulunan erkek, bana rehber olduğunu söyleyerek gezegenleri hakkında bilgi veriyordu. Konuşmalarımız telepati yoluyla oluyordu. Çok net bir şekilde anlaşıyorduk.

Soru- Size gezegenleri hakkında ne gibi bilgiler verdi?

E.P.- Uzun koridorlardan geçerek bir salona geldik. Işıkların nereden geldiğini anlamadığım geniş bir salonda konferans masasına ben-

Şifa veren bir tablo

zer bir masa ve sandalyeler vardı. Rehber varlık ile karşılıklı oturduk. Salonun ışık sistemi ve türünü bilmediğim bitkiler ile insanın ruhuna işleyen tatlı bir müzik bana büyük bir rahatlık vermişti. Gezegenlerinin Güneş Sistemi'ne bağlı Gamma gezegeni olduğunu söyledi. Buradaki varlıkların su altında yaşadıklarını ve bizim de o anda su altında bir salonda bulunduğumuzu belirtti. Su yüzüne çıktıkları zaman maske kullanmak zorunda olduklarını söyledi. Dünya ile sürekli ilişki hâlinde olduklarını belirterek, "Burada yaşamımız Dünyanıza bağlı, yaşam için gerekli enerjini Dünyanızdan alıyoruz. Bu enerjinin ismi Gravitasyon. Ancak nükleer silâhlar bir gün dünyayı yok edebilir. Bu bizi çok tedirgin ediyor." dedi.

Bu arada yarı robot, yarı insan üç kişi daha yanıma geldi. Dünyada konuşulmayan bir dille aralarında konuşuyorlardı. Ellerinde silindirik şekilde borular vardı. Uzun süreden beri safra kesemden rahatsız olduğum aklıma geldi. Safra kesemdeki taşların alınması için mutlaka ameliyat olmam gerekiyordu. Fakat korktuğum için sürekli erteliyordum. Rehber varlık bana dönerek, "Sizi safra kesesi rahatsızlığından kurtarmamızı ister misiniz?" diye sordu. Dünyada tanınmayan bir metotla taşları alacaklarını söyleyince kabul ettim. Ellerindeki boruya benzer aletleri karnımda gezdirdiler. Bu sırada çok hafif bir ağrı hissettim ve kendimden geçtim. Uyandığım da narkozdan çıkmış gibi bitkin bir şekilde kendi yatağımda yatıyordum. Doktoruma giderek film çekirttim. Çekilen filmde safra taşları artık görülüyordu. Doktor meraktan çatladı. Ben de olanları anlattım, ama bunların saçma olduğunu söyleyerek inanmadı. Tekrar röntgen çekti. Çıkan sonuç aynıydı. Artık hiçbir rahatsızlığım yok.

SADIKLAR PLÂNINDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 123

20.3.1970

EVRENSEL ŞUUR

"İnsan, şuur ve Orijinal Madde'nin müşareketinden hasıl olmuş bir cevherdir. Burada üzerinde durulması icap eden bir nokta vardır. Şöyle ki, şuur şimdiye dek bilmiş olduğunuz, varlığın kendi hakkındaki umumî bilgisinin, belli bir vasattaki durumu değildir. Şuur, bütün var olmuş olanların ve var olacak olanların genel bilgisi ve enerjisidir. Öyle ki, Tanrı'yı hissetmemiş olsanız, onu, Tanrı diye adlandırırınız. Şuur, her var olanı ihata eden, birbirlerini ne kadar ihata eden olursa olsun, onları da ihata eden bir İlâhî Kudret, Enerji, bir Müessiriyet'tir. Sizler, yani plânetler üzerinde mevcut olan varlıklar, her biriniz görünmeyen bağlarla bu Umumî Şuur'un enerjisinden istifade eden ve Umumî Şuur'un birer uzantısı olan varlıklarsınız.

Ruh ismini verdiğiniz Müteal Cevher'e gelince, o, işte bu Umumî Şuur'un Özü'ne en yakın derecede bağlı bulunan Orijinal Madde ile mahmul şuurun hususî bir adıdır."

SÖZLÜK

Müşareket: Ortaklık

İhata etmek: Kapsamak, içine almak

Müteal: Aşkın

Mahmul: Bir şey üzerine kurulmuş

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

- 7 ARALIK Ruhsal Söyleşiler ..... Ergün ARIKDAL
14 ARALIK İstirabın Kaynağı: Duyguların Kontrolsüzlüğü. Hürriyet KALALI-Hüya ÖZGÜLER
21 ARALIK Küresel Vazife Anlayışı ..... Tanik ARIKDAL-Nurgül COŞKUN
28 ARALIK Dejenerasyon Alanlarının İşlevi ..... Hayriye PEKİŞTİREN-Gültekin ÇİLEKÂR

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarifi Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST. Tel: 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

- 18 ARALIK Ezoterik Öğreti ve İnisiasyon ..... Halük ÖZDEN-Cemal GÜRSOY

Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

Saat: 19.00-21.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KİTAPLAR ARASINDA

UZAYLI DOSTLARIM

Kitabın adı/Özgün adı

UZAYLI DOSTLARIM

MES AMIS LES HOMMES DE L'ESPACE

Yazarı/Çevireni

Howard MENER

Ergün ARIKDAL

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

216 SAYFA, 1993

Fiyatı: 5₺.000 TL

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

SONSUZ boyutlara enkarne olabilir kapasitesini içinde barındıran ruhsal varlıkları, sadece dünyayla sınırlı tutmak herhalde sadece biz dünya insanlığına ait bir olgu olsa gerek. Elbette bu da, baştan hedeflenmiş büyük bir plânın geçmesi gereken aşamadır. Bireyselliği ve maddesel ayrıntı bilgisini edinmeyi amaçlayan varlıklar için, böylesi evrensel bir olgunun gerçekliği, kendi eğitimi için engel oluşturacak özellikteydi.

Ancak devre sonuna ulaşmış ve evrene açılan kapılara yaklaşmış olan bizler, hâlâ bu tür bir bilginin uzağında mı kalacağız? Bizler acaba ne zaman "şerefli mahlûk" kavramından çıkıp, şu gözün uzanamadığı evrende bir toplu iğne başı kadar yer kapladığımızın farkına varabileceğiz? Üstelik dünya dışı ziyaretlerin binlerce yıldan beri, gözümüzün içine baka baka yapıldığı bir dünyada yaşadığımız gerçeği de yanı başımızda.

Binlerce canlı gözleme, tanığa, film ve fotoğrafa, çevresel izlere rağmen, bizlerde oluşması gereken şu sorular hâlâ net bir şekilde oluşmuş değildir.

Acaba bizler bu evrende gerçekten yalnız başımıza olabilir miyiz? Evrenin bir köşe-

sinde, sonsuz gezegenden biri hâlindeki dünyamız gerçekten tek canlı ortam mıdır? Şimdiye kadar elde edilen kayıtların hiç mi güvenilir özelliği yoktur? Bunların hepsi masal ve uydurma olabilir mi? Ve daha nice nice sorular...

İşte aramızda öyle insanlar var ki, bu soruları kendimize sordurmak, şuur ve anlayışımızın kapsamını genişletmek için var güçleriyle uğraşmaktalar. Onlardan biri de Amerikalı Howard Menger. Dünyasal ölçülerle hiçbir aşırı özelliği olmayan, bu işte hiçbir çıkar da sağlamayacak olan Menger, yaşamı boyunca "uzaylı dostlarıyla" temasta bulunmuştur. Bu temaslarda elde ettiği bilgileri "dünyalı dostlarına" aktarmayı bir görev bilmiştir kendisine. Bu hedefte yürürken özel yaşamında oluşan her türlü olumsuz şartlara karşı koymayı da başarabilmiştir.

Kitap, Menger'in, bu dünya dışı hayatın varlığına dair görevini yaparken karşılaştığı tecrübeleri ve aldığı bilgileri aktarmaktadır. Hiç biri de bilim kurgusal değildir, tamamen gerçektir ve kayıtlara dayalıdır. "Evrende zeki hayat" adlı pencereden bakmak isteyen okuyuculara geniş ufuklar açabilecek bilgiler vermektedir "Uzaylı Dostlarım".